

திருவரங்கக் கலம்பகம்
tiruvaranga kalampakam
(Composed by Srl PiLLai PerumAL IyengAr)

Annotated Commentary in English by
Oppiliappan Koil Srl VaradAcAri SaThakopan

Sincere Thanks To

1. Sri Srinivasan Narayanan for addition of Sanskrit and Tamil texts, transliteration in English and proof reading text
2. Anudinam.org for images
3. Smt Jayashree Muralidharan for eBook assembly

Table of contents

Introduction	1
pAyirangaL and Meanings	3 - 111

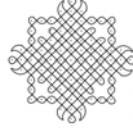

NamperumAL and TAYAr serti utsavam - SrIrangam

திருவரங்கக் கலம்பகம்

tiruvaranga kalampakam

(Composed by Sri PiLLai PerumAL IyengAr)

Introduction

Kalampakam means a miscellany of items united together. It is like **கதம்ப சாதம்** in the cooking parlance. It is equivalent to "**கதம்ப மாலை**" for those engaged in creating flower garlands using many kinds of flowers. It has the effect of cacophony of a pleasant kind, when at dawn various birds chirp to announce their wakeful state and the fifth TiruppaLLi ezhucci pAsuram of ToNDaraDippoDi AzhvAr refers to this kalampakam at early morning at Srirangam. Kalampakam belongs to **சிற்றிலக்கிய வகை** like all the other seven ashTa prabandham of Sri PiLLai PerumAL IyengAr. The grammar of kalampakam requires specific placement of Koccaka KalippA, VeNpA and KaTTaLaik kalittuRaippA (**கொச்சகக் கலிப்பா, வெண்பா, கட்டளை கலித்துறைப்பா**) at the beginning of the kalampaka prabandhams. Other types of ceyyuL (**செய்யுள் வகைகள்**) like **வெண் துறை, அகவல், ஆசிரியப்பா, மருதப்பா, கலித்துறை, வஞ்சித்துறை** and others can follow. Generally, 18 limbs (**அங்கங்கள்**) have to be accommodated in the kalampakams. ammAnai, Usal, VaNDu, KiLi, tUtu are some of the 18 limbs. In summary, great amount of poetic skills are needed to compose a beautiful kalampakam. **இது ஒரு பல் சுவை உண்டி.**

திருவரங்கம் (Srirangam) is the divya deSam about which all the twelve AzhvArs except Madhurakavi AzhvAr have performed MangaLASAsanams on Lord RanganAthan (Periya PerumAL) with 247 pAsurams. This is the avatAra sthalam of great AcAryas like Periya Nampi, ParASara BhaTTar, Vadakku Tiruveeti PiLLai and others. TiruppANar and ANDAL joined with the jyoti of the Lord's tiruvaDis here. It is fitting that Sri PiLLai PerumAL IyengAr, "the RanganAtha pativratai" composed a kalampakam on his favorite Lord and appealed to Him in the 71st pAyiram of his kalampakam to grant residence for his jeevan at the Lord's lofty Paramapadam:

முன்னம் பிறந்த பிறப்போ முடிவுஇல்லை;

இன்னம் பிறப்பிக்க என்னதே - தென்அரங்கம்

மேவிக் கிடந்தானே! - வீற்றிருக்கும் நிற்பதத்துள்

ஆவிக்கு இடம்தான் அருள்.

Meaning:

Oh Lord who chose the beautiful SrIrangam to engage in Your yoga nidrA! There has been no limits to the births that aDiyEn has taken so far. Therefore, please do not plan on additional births in the samsAra maNDalam for me. Please bless aDiyEn to become a mukta jeevan and reside permanently in Your matchless Sri VaikuNTham!

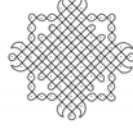
pAyirams and Meanings

திருவரங்கக் கலம்பகம்

tiruvaranga kalampakam

(Composed by Sri PiLLai PerumAL IyengAr)

The first six pAyirams constitute the poet's vandanams to the AzhvArs, EmperumAnAr and SvAmi ParASara BhaTTar, the direct AcAryan of divya kavi, Sri PiLLai PerumAL IyengAr.

சிறப்பு பாயிரம் 1

ஆழ்வார்முன் பின்னவர்க்கு மாமறை தந்தார் தமிழில்

வாழ்வார் மணவாளர் மாண்பவருள் - தாழ்வாரும்

எம்போலியர்க்கும் இரங்கிஅரங் கக்கலம்ப

கம்போத நல்கவைத்தார் காண்.

Meaning:

In ancient times, SvAmi NammAzhvAr was compassionate to bless future generations with vivekam and j~nAnam and converted samskrta Vedams into Tamizh (வேதம் தமிழ்

செய்த மாறன் vEdam tamizh ceyta mARan). After that time, Azhagiya MaNavALa dAsar (PiLLai PerumAL IyengAr) took pity on us with inferior intellect and sang the divya prabandham of tiruvaranga kalampakam so that we can develop superior and correct j~nAnam about Sri RanganAthan's divine tattvams and rahasyams.

சிறப்பு பாயிரம் 2

சொல்நோக்கும், பொருள்நோக்கும், தொடைநோக்கும்,

நடைநோக்கும் துறையின் நோக்கோடு,

எந்நோக்கும் காண இலக்கியம் ஆவதுஅன்றி,

இதில் ஈடு பட்டோர்

நல்நோக்கும் புத்தியும் பக்தியும் பெறுவார்; முக்தி உண்டாம்

நான் என் சொல்கேன்!

பல்நோக்கு மனவாளர் பகர்அரங்கக் கலம்பகத்தைப்

பாரீர்! பாரீர்!

Meaning:

Oh people of the world! This prabandham is full of beautiful words, deep meanings, candam and excels in literary features like toDai and tuRai (kalittuRai, vancittuRai et al). Please come and study this prabandham intensely. Those who engage in such deep studies and reflect on the artha gauravam of the pAyirams will develop enhanced bhakti to the Lord of SrIrangam, sadAcAram, anushThAna balam and divya j~nAnam. They will qualify to enter Paramapadam. How can aDiyEn describe adequately the majesty and flow of this prabandham created by Azhagiya MaNavALa dAsar blessed with many kinds of upadeSams to enhance our j~nAnam? Please study hence this literary work deeply for your benefit.

Comments:

"பல்நோக்கு மணவாளர் (pal nOkku maNavALar)" is the salutation to the many sided j~nAnams of Azhagiya MaNavALar. In great excitement, the author of this special taniyan (சிறப்பு பாயிரம்) invites us twice to enjoy this Sri sUkti of tiruvaranga kalampakam (பல்நோக்கு மணவாளர் பகர் அரங்கக் கலம்பகத்தைப் பாரீர்! பாரீர்! pal nOkku maNavALar pakar arangak kalampakattai pArIr! pArIr!). This prabandham has five distinguishing features (panca lakshaNams): சொல் நோக்கு, பொருள் நோக்கு, தொடை நோக்கு, நடை நோக்கு, துறைநோக்கு. Every special mark of noble Tamizh literature is here (எந்நோக்கும் காண இலக்கியம் ஆவது en nOkkum kANa ilakkiyam Avatu).

The phala Sruti (benefits from pArAyaNam by those with sincerity) is announced as: Dawn of good conduct, acquisition of true knowledge about the three tattvams, growth of viSesha bhakti to the Lord of SrIrangam.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரின் வணக்கம்

வேதம் தொகுத்துத் தமிழ் பாடல் செய்த விமலன், பொய்கை,

பூதன், மயிலை யர்கோன், புகழ்ச்சேரன், புத்துரன், தொண்டர்

பாதம் தரும்புகள், மாமழிசைக்கு மன், பாணன், மங்கை

நாதன், மதுரகவி, கோதை - பாதங்கள் நண்ணுதுமே. (1)

Meaning:

May we all join the sacred feet of the twelve AzhvArs starting from my NammAzhvAr and on to Poykai, BhUtam, PEy, glorious Tirumazhikai, famous KulaSekharar, PeriyAzhvAr, ToNDaraDippoDi, TiruppANAZhvar, Tirumangai, Madhurakavi and ANDAL.

Comments:

"வேதம் தொகுத்துத் தமிழ்பாடல் செய்த விமலன் (vEdam tokuttut tamizh pADal ceyta vimalan)" is SvAmi NammAzhvar. MayilaikOn is PEy AzhvAr. PuttUran is PeriAzhvAr born at SrlvilliputtUr. "தொண்டர் பாதம் தரும் துகள் (toNDar pAdam tarum tukaL)" is the RanganAtha pativratai, ToNDarappoDi AzhvAr.

நம்மாழ்வார் துதி

மறைப்பாற் கடலை, திருநாவின் மந்தரத்தால், கடைந்து,

துறைப்பால் படுத்தி; தமிழ்ஆயிரத்தின் சுவை அமிர்தம்

கறைப்பாம்பு அணைப்பள்ளியான் அன்பர் ஈட்டம் களித்து அருந்த

நிறைப்பான் கழல்அன்றி, சன்ம விடாய்க்குநிழல் இல்லையே. (2)

Meaning:

There is nothing, which is an alternative to the sacred feet of SvAmi NammAzhvAr to destroy the samsAric sufferings. There is no other comforting shadow to escape the tApams of samsAram. This great AcAryan churned the ocean of Vedams with His powerful tongue and blessed us with Tamizh pAsurams fitted with various literary features and condensed meanings. With these divine thousand pAsurams that are delectable and insatiable like nectar, SvAmi NammAzhvAr made the ghoshThI of the servants of Srl RanganAthar resting on Adi Seshan, very happy.

Comments:

"மறைப் பாற்கடல் (maRai pARkaDal)" refers to the Milky Ocean, which is the embodiment of VedAs. SvAmi NammAzhvAr's tongue is compared to the Mantara Mountain, which was used to churn the Milky Ocean during amrta mathanam. SvAmi NammAzhvAr churned the VedAs and brought out "தமிழ் ஆயிரத்தின் சுவை அமிர்தம் (tamizh Ayirattin cuvai amirtam)". He presented them to the dear aDiyArs of the Lord of Srlrangam enjoying His yoga nidra on Adi Seshan. With out the redeeming sacred feet of SvAmi NammAzhvAr for protection (கழல் அன்றி kazhal anRi), there is no alternative to cure the samsAric disease (நம்மாழ்வார் கழல் அன்றி, சன்ம விடாய்க்கு

நிழல் இல்லையே nammAzhvAr kazhal anRI, canma viDAYkku nizhal illaiyE).

எம்பெருமானார் துதி

பிடிக்கும் பரசமயக் குலவேழம் பிளிற வெகுண்டு

இடிக்கும் குரல்சிங்க ஏறுஅனையான், எழுபாரும்

உய்யப் படிக்கும் புகழ்எம் இராமா னுசமுனி,

பல்குணமும் வடிக்கும் கருத்தி னார்க்கே திருமாமணி மண்டபமே. (3)

Meaning:

Only for those, who possess the true j~nAnam about the guNAdiSayams and fame of EmperumAnAr will be blessed to reach the mukti maNTapam at Sri VaikuNTham.

Such fortunate people reside in all the seven universes of the Lord. AcArya RamAnuja is like the King Lion, which roars and chases away with anger the wild elephants (para mata vAdi-s) professing unconvincingly the superiority of their matams advocating principles that clash with those of the teachings of the Veda-VedAntams.

Comments:

The advocates of Veda-viruddha and KudrshTi/avaidika matams are compared to angry, roaring elephants roaming in the wilderness. For them, AcArya RamAnujA's simha garjanams about the true meanings of VedAntams are frightening.

பட்டர் துதி

வான்இட்ட கீர்த்தி வளர்கூரத் தாழ்வான் மகிழ்வந்த

தேன்இட்ட தார்நம்பெருமாள் - குமாரர், சிவனை அயன்

தான்இட்ட சாபம் துடைத்துஆள் அரங்கர் சங்கு, ஆழி, புயம்,

நான்இட்டன் என்று, அருள்பட்டர் பொற்றாள் கதி நந்தமக்கே. (4)

Meaning:

SvAmi ParASara BhaTTar incarnated as the son of KoorattAzhvAr, whose fame as a sadAcAryan grows day by day in this world and reaches up to the deva lokam. BhaTTar created joy in the mind of KureSar, his celebrated father. Lord RanganAtha adorning the fresh flower garlands spilling honey, is also the foster father of BhaTTar. Lord RanganAthan is the compassionate Lord, who removed the curse of Brahma given to His son, Sivan which led to the sticking of one of the skulls of Brahma to the palm of Sivan. The sacred feet of ParASara BhaTTar are the refuge for aDiyEn (Azhagiya

MaNavALa dAsan). He lifted aDiyEn to the status as his antaranga bhaktan/Sishyan by imprinting the Lord's cinnams of the conch and disc (Sanku, cakra) on my shoulders.

Comments:

The tributes are paid by the poet to the lotus feet of his AcAryan (BhaTTar), and to His biological father (KureSar) and his foster father (Lord RanganAtha). The poet expresses his gratitude for the mahopakAram of his AcAryan for initiating him in to the ghoshThI of Sri VaishNavAs through samAsrayaNam and bharanyAsam. The dayA guNam of the foster father of his AcAryan (NamperumAL) is also saluted here.

நூல்

புகழ் மாலை

சீர்பூத்த செழுங்கமலத் திருத்தவிசில் வீற்றிருக்கும்

நீர்பூத்த திருமகளும், நிலமகளும், அடிவருட;

சிறைப்பறவை புறம்காப்ப, சேனையர்கோன் பணி கேட்ப;

நறைப்படலைத் துழாய்மார்பில், நாயிறுபோல், மணி விளங்க;

அறிய தானவர்க் கடிந்த ஐம்படையும் புடைதயங்க;

கரிய மால்வரை முளரிக்காடு ஈன்று கிடந்தாங்கு,

பாயிர நான்மறை பரவ, பாற்கடலில், பருமணிச் சூட்டு

ஆயிர வாய்ப் பாம்பு - அணைமேல் அறிதுயிலின் இனிது அமர்ந்தோய்! (1)

Meaning:

The scene unfolds at SriIrangam:

Periya PirATTi, who arose from the Milky Ocean and sitting on the seat of the famous, fully blossomed red lotus as well as BhUmi PirATTi with the oceans as Her girdle are both pressing the tiruvaDis of Their Lord to give Him relief from all the exhausting activities linked to the protection of His bhAgavatAs and punishment of those who cause harm to His dear ones. The mighty winged GaruDAzhvan is standing next to His Lord as protection. Nearby is Senai MudaliyAr (Vishvaksenar) as the Commander of the Lord's army, who is busy checking on the requests for the audience with His Lord by the devAs. On Lord's broad chest adorning fragrant tuLaSl garland (நறைப் படலைத்

துழாய் மாலை naRaip paDalait tuzhAy mAlai), shines the resplendent Kaustubha gem shines like SUryan. The pancAyudhams of the Lord, which took part in the victorious war against the powerful enemies of the Lord are standing on both sides of Their Lord awaiting His commands. The four Veda Purushans are reciting eulogies of Their Lord. In

the middle of the Milky Ocean, a gigantic dark hued Lord is engaged in yoga nidra on His soft bed of the thousand hooded Adi Seshan with shining gems on each of those heads illuminating the scene. Sri Ranganathan rests on His velvet-soft snake bed like a fully blossomed lotus forest.

Comments:

The splendid scene at KsheerAbdi unfolds before our eyes and that scene becomes visible inside the garbha graham of Lord Ranganatha at SrIrangam. The vyUha state of the Lord at KsheerAbdi (பாற் கடல் வண்ணன் pAR kaDal vaNNan). Periya PirATTi's name at the Milky Ocean is கடல் மகள் நாச்சியார் (kaDal makAL nAcciyAr). VimAnam is known as ashTanga VimAnam; at SrIrangam divya desam, the vimAnam of the arca mUrti is PraNavAkAra vimAnam. The eulogies of the four Vedams remind us of the "துப்புடையாரை அடைவதெல்லாம் சோர்விடத்துத் துணையாவார் என்றே (tuppuDaiyArai aDaivatellAm cOrviDattut tuNaiyAvAr enRE)" decad of PeriyAzhvAr (4.10), where the mAIAkArar offers his salutations to "aravaNaip paLLI koLarangan" and reminds Lord Ranganathan about his early request (viNNappam):

எய்ப்பென்னை வந்து நலியும் போதங்

கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்,

அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்

அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே!

Ten AzhvArs have performed MangaLASAsanams for KsheerAbdi Ranganathan through their bhakti laden pAsurams. The 34th pAsuram of the Periya tiruvandAti pAsuram 34 of SvAmi NammAzhvAr comes to aDiyEn's mind to enjoy his deep and delectable anubhavam of the vyUha mUrti:

பாலாழி நீகிடக்கும் பண்பை, யாம் கேட்டேயும்

காலாமும் நெஞ்சழியும் கண் சுழலும், - நீலாழிச்

சோதியாய்! ஆதியாய்! தொல்வினையெம் பால்கடியும்,

நீதியாய்! நிற்கார்ந்து நின்று.

Meaning according to Dr.V.N. Vedantha Desikan:

Oh Lord, the Primogenitor of the Universe, Annihilator of our sins of the primitive period onwards! When one hears - merely hears, I say -of the sight of You as a blue Ocean reclining on a white ocean, so to say, - in readiness to respond to our requests - one feels his legs limping and shaking, the heart melts and the eyes revolve in stupor. If one were to see this form with one's eyes, what will not befall one?

The invocation of PeriyAzhvAr and his celebration of KsheerAbdi nAtham/Sri RanganAtham (பரவைத்திரை பல மோதப் பள்ளி கொள்கின்ற பிரான் paravaittira pala mOtap paLLI koLkinRa pirAn - PeriyAzhvAr tirumozhi 5.2.10) as the resident of his heart lotus (antaryAmi brahmam) in the Sayana tirukkOlam on Adi Seshan with His Devi and Milky Ocean is a mind filling anubhavam:

அரவத் தமளியி னோடும் அழகியபாற்கட லோடும்,
அரவிந்தப் பாவையுந் தானும் அகம்படி வந்து புகுந்து,
பரவைத் திரை பல மோதப் பள்ளிகொள் கின்ற பிரானை,
பரவுகின் றான்விட்டு சித்தன் பட்டினங் காவற் பொருட்டே.

Meaning and comments:

Here PeriyAzhvAr reminds us of Chandogya upanishat dahara vidyA mantrams (एतत् सत्यं ब्रह्मपुरं, अस्मिन् ब्रह्मपुरे दहरं पुण्डरीकं वेश्म etat satyam brahmapuram, asmin brahmapure daharam puNDarIkam veSma). That the Lord has entered the heart cave with His Devi, snake bed, parijanams and has taken residence there as sukhavAsa sthAnam to protect his body (வேதப்பிரானார் வந்து புகுந்து கிடந்தார் vEdappirAnAr vantU pukuntu kiDantAr). The Lord arrived and entered into his heart cave for permanent residence with His comfortable bed of Adi Seshan, Milky Ocean, and the lotus flower with Periya PiraTTi sitting on it and all His parijanams. There, the Lord engages in sukha nidrai lulled by the gentle waves of the Milky Ocean. AzhvAr offers his salutations to the upakArakan, Sri RanganAtham for protection of his paTTinam பட்டினம் (tirumEni/ எம்பெருமானின் பள்ளி அறை) against the encroachment of the samsAric and physical afflictions. AzhvAr acknowledges that the banishment of the vinaikaL is a direct outcome of the Lord's own sankalpam and therefore, he eulogizes the Lord with His sahasra nAmams to bless him.

In all the ashTa prabandhams of the divya kavi, one can enjoy the direct links to the four thousand sacred collect remembered in the special way of the gifted poet and dedicated devotee of Lord RanganAtha.

மண்ணகம் துயர்நீங்க, வானகம் தொழுது ஏத்த,
கண்அகன் சோணாட்டுக் காவிரிவாய்ப் புளினத்து,
பம்புகதிர் விசம்பு இரவி பசும்புரவி வழிவிலங்கு
செம்பொன்மதில் ஏழ்உடுத்த திருஅரங்கப் பெருங் கோயில்,

ஆணிப்பொன் - தகடு உரிஞ்சும் அணிக்கதவ நீர்வாயில்,

மாணிக்க வெயில்பரப்பும் வயிரமணி விமானத்துள்,

மின்இலங்கு தொடிவலய வியன்வலக்கை கீழ் கொடுத்து,

தென்இலங்கைத் திசைநோக்கி, திருநயனம் துயில்வோய்! கேள். (2)

Meaning:

Oh Lord! Those on this earth and from the celestial land are standing in front of You seeking relief from the sorrows (துயர் நீங்க tuyar nInga) of the current and future births and are eulogizing Your divya saundaryam and kalyANa guNams. You have chosen a spot in the middle of the island formed by the river Cauveri in the broad land of COzha deSam (கண் அகன் kaN akan) to engage in yoga nidrai. There are seven golden ramparts at Your sacred place of Sayanam at SrIrangam and these walls (matil) are so tall that the horse pulling the chariot of the SUryan has to change its normal route in and around SrIrangam. At the center of these seven prAkArams of Your Periya Koil, there is PraNavAkAra VimAnam covered with gold plates and its gem studded door emanates the jyoti from the enmeshed diamonds and gems. Inside that garbha graham, You rest looking in the direction of the south where Your bhaktan, VibheeshaNan crowned by You rules. You are supporting Your head with Your right hand adorning a big golden bangle. Oh RanganAtha engaged in yoga nidrai! Please hear aDiyEn's humble request!

Comments:

Lord RanganAthan is at His temple surrounded by seven golden walls (vide: [sapta prakAra madhye](#), Sri RanganAtha stotram of Svami ParASara BhaTTar). The Sishyar of BhaTTar salutes these seven golden walls as [செம்போன்மதில் ஏழ் உடுத்த திரு அரங்கப் பெரும் கோயில்](#) (cempon matil Ezh uDutta tiru arangap perum kOyil).

In the epicenter of those golden walls is the sanctum sanctorum with a door that is covered with golden plates and enriched with shining red rubies (மாணிக்க வெயில்பரப்பும் வயிரமணி விமானம் (mAniika veyil parappum vayiramaNi vimAnam). Inside that vimAnam, one has the adbhuta sevai of the Lord of SrIrangam facing south towards LankAपुरி (தென் இலங்கை திசை நோக்கி ten ilangai ticai nOkki) and supporting His crowned head on His uplifted right hand adorning a lustrous golden wrist AbharaNam known as தொடி toDi (மின்இலங்கு தொடிவலய வியன் வலக்கை கீழ் கொடுத்து, தென் இலங்கைத் திசை நோக்கி, திருநயனம் துயில்வோன் (min ilanku toDi valaya viyan valakkai kIzh koDuttu ten ilangai ticai nOkki tirunayanam tuyilvOn). The poet appeals to this resplendent Lord of SrIrangam engaged in yoga nidrai.

The stuti of Sri Azhagiya MaNavALa dAsar now follows.

The numbering system (numbered as 1, 2, 3, 4 etc.) for the following nAmAs follows a particular poetic style. The divya kavi asks a series of rhetorical questions and answers them himself in the affirmative.

1. தேவர்ஆய், தேவர்க்கும் தெரியாத ஒளிஉருஆய்,

மூவர் ஆய், மூவர்க்குள் முதல்வன்ஆய், நின்றோய்நீ!

Meaning:

Oh RangA! You are of the form of devAs (தேவர்களது வடிவு உடையவன்); Your jyotirmaya rUpam is not comprehended even by the devAs. Among the three mUrtis (ayan, ari and aran), You alone have the qualifying attributes to be the First among the Trinity. Brahman and Rudran are born of You (Sri RanganAthana) to experience the fruits of their karmAs. (Rudran and BrahmA are karma yonayaH and karma vaSyah. Thou alone art Self manifested. You incarnate thus out of Your own sankalpam. Thou art without beginning, middle and end (आदि मध्यान्त रहितम् Adi madhyAnta rahitan).

2. போற்றுவார் போற்றுவது உன் புகழ்ப்பொருளே; ஆதலினால்

வேற்று வாசகம் அடியேன் விளம்புமாறு அறியேனால்!

Meaning:

Those who eulogize You only praise Your fame and valor. Therefore, aDiyEn is incapable of uttering other words relating to Your Vaibhavam. aDiyEn does not have the innate capacity to differ from the AzhvArs and AcAryas, who have proceeded before aDiyEn.

3. பணித்தடங்காது இமையவற்கும், பங்கயத்தோன் முதலோர்க்கும்,

பணித்துஅடங்காப் புகழ்அடியேன் பணித்து, அடங்கற் பாலதோ?

Meaning:

Would it be possible for aDiyEn to engage in praising Your guNAdiSayams, which are beyond the capabilities of the devAs starting from BrahmA to Sivan adorning a snake as His ear ring? No, it is impossible for aDiyEn to venture such a foolhardy attempt. Your fame can not be contained or circumscribed even by BrahmAdi devAs. "பணி (paNi)" means both a snake and a piece of jewelry. "பணித்தல் (paNittal)" means praising. "பங்கயத்தோன் (pankayattOn)" refers to BrahmA. "அடங்காப் புகழ் (aDangAp pukazh)" means fame that cannot be limited by words.

4. 'யாம் கடவுள்' என்று இருக்கும் எவ்வகில் கடவுளர்க்கும்

ஆம்கடவுள் நீன்றால், அஃதுஉனக்கு வியப்புஆமோ?

Meaning:

It is not a surprise to You, if we recognize and salute You as the Supreme One, the God of Gods, the para devatai with no equal or Superior in this world full of egotistic gods, who think they are the Supreme and all powerful ones? No, Thou art the devAdi devan, the matchless First One among all the gods, who in reality owe their power to a small measure of Your anugraham!

5. அனைத்துலகும், அனைத்துயிரும், அமைத்துஅளித்து, துடைப்பது நீ

நினைத்த விளையாட்டு என்றால், நிற்பெருமைக்கு அளவு ஆமோ?

Meaning:

Oh RanganAtha! We cannot prescribe any limits to Your keerti, when we praise You as the sole Creator, Protector and Destroyer of all embodied sentient and insentient. You perform these three acts as a divine sport of Yours with just your sankalpam.

6. கருதரிய உயிர்க்கு உயிராய் கலந்துளங்கும் உறையும்

ஒருதனி நாயகம் என்றால், உன்புகழ்க்கு வரம்பு ஆமோ?

Meaning:

That Thou art the indweller (antarAtmA) of the limitless jeevans and remain hidden among them as the Matchless One both inside and outside of them, does not draw the boundary line for Your uniqueness as the para devatai.

The Sishyar of SvAmi ParASara BhaTTar, Azhagiya MaNavALa dAsar follows the path laid out by his AcAryan in Sri RangarAja stavam (2.87):

उपादत्ते सत्तास्थितिनियमनाद्यैश्चिदचितौ

स्वमुद्दिश्य श्रीमानिति वदति वागौपनिषदी।

उपायोपेयत्वे तदिह तव तत्त्वं न तु गुणौ

अतस्त्वां श्रीरङ्गेशय! शरणमव्याजमभजम्॥

upAdatte sattA sthiti niyamanAdyaiScidacitau

svamuDDiSyA SriImAniti vadati vAgaupanishadI |

upAyopeyatve tadiha tava tattvam na tu guNau

atastvAm SrIrangeSaya! SaraNamavyAjamabhajam ||

Meaning:

Upanishads declare that You with Your PirATTi engage in the sport of creating the sentient and the insentient, sustain and nourish them as well as command them for your own prayojanam. Thou art the undisputed Master of all as the sarva Seshi and therefore You are the means and goal for this jeevan because of Your innate nature (svarUpam). aDiyEn has hence approached You as the upAyam (means) without thinking that such an act is for my prayojanam (sva prayojanam).

BhaTTar performs upadeSam for us thus on the unique doctrine of SarIraAtmabhAva sambandham (pradhAna pratitantram) that is the core of Sri VaishNavam: Seshi, the Master as SarIri through His sankalpam and svarUpam is the niyAmyan/niyantA (commander/ ordainer) and dhArakan (sustainer/protector); the Seshan/the jeevan is His dravyam and the SarIram of the SarIri (the Lord). As ananya prayojanam and ananya SaraNyan, the Seshan surrenders to the sarva Seshi as unconditional servant/ liege. This Sesha-Seshi (servant and master) bhAvam ends up in the eternal dAsatva svAmitva sambandham.

1. உருஎன, அருஎன, உள்ளென, இலென,

அருமறை இறுதியும், அறிவுஅரு நிலைமையை!

Meaning:

Thou art hailed as the One with form as well as the One without form; You are described as the One who exists by the AstikAs as well as the One that does not exist by nAstikAs. Thou have the rare attributes of not being known as this or that by even the most sacred VedAs.

Comments:

Divya Kavi Azhagiya MaNavALa dAsan was the direct Sishyar of SvAmi ParASara BhaTTar and was very proud of that lineage (guru parmaparai). BhaTTar was a great interpreter of TiruvAimozhi and other divya Prabandhams. BhaTTar's nirvAhams are well celebrated one. Our divya Kavi had developed great insights about the AzhvAr aruLicceyalkaLs from his AcAryan and this depth of knowledge is woven in many of his ashTa prabandha pAyirams. This pAyiram is a testament to the divya Kavi's j~nAnam of TiruvAimozhi and echoes the Veda VedAnta sAram captured in Tamizh by SvAmi NammAzhvAr in his pAsuram (உள்ளெனில் உள்ளவன் ஒழிவிலன் பரந்தே tiruvAimozhi 1.1.9). This is what SvAmi NammaAzhvAr upadeSam:

"இருக்கிறான், இல்லை என்ற இரண்டுமே அவனுக்குள்ள தர்மங்கள் (பண்புகள்). அவை இரண்டுடனும் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து ஒன்றையும் விட்டிடாது நிறைந்து

இருக்கிறான்"

The Meaning by Dr. V.N. Vedanta Desikan SvAmi for this tiruvaimozhi pAsuram is:

"The existence of God is admitted by an assertion that 'God exists, and equally well by the contrary assertion that God does not exist'. In our assertion, all objects of the world are conceded as His material form. When the nihilist (nAstikan) asserts in his own manner, it is absurd; a thing can be referred to as 'not here, not now, not in this manner' and so on but not in an absolute negation. No term or name can signify a non-existent principle. Even the meaning of the statement, 'God does not exist' can only be that God has taken the body and form of the formless things. Thus being and non-being are both His attributes. With them He is present in all things, pervading each, fully and as the Soul to the body".

உள்ளெனில் உளனவன் உருவமிவ்ருவுகள்

உளனலனெனில் அவனருவம் இவ்வருவுகள்

உள்ளென இலனென இவைகுணமுடைமையில்

உளனிருதகைமையொடு ஒழிவிலன் பரந்தே.

--- tiruvAimozhi 1.1.9

In this pAsuram, SvAmi NammAzhvAr rejects the views of Soonya vAdis and criticizes their kudrshTi (weird and distorted, incorrect interpretations of the VedAs) and establishes sadbhAvam and jagaScarIratvam (the world of sentient and insentient as His body). leelA vibhuti yogam also gets celebrated/gets firmed up (दृढीकृत drDhIkrtam) according to the 6000 paDi vyAkhyAnam of Tirukkurukai PirAn PiLLAn. Soonya vAdi niraSnam (शून्य वादि निरशनम् - condemnation and rejection) is mainly accomplished.

2. இவர்இவர் இறையவர் என, மன உறுதியொடு

அவர்அவர் தொழஅறு சமயமும் அருளினை!

Meaning:

Oh RanganAtha! You created the six kinds of (Agama) worships for the benefit of those, who wished to have specific devAs as their objects of worship (VishNu/VaishNavam, Sivan/Saivam, AmbAl, Ganesa/gANapatyam, SubrahmaNyan (KaumAram) and SUryan (sauram).

This pAyiram is an echo of TiruvAimozhi pAsuram 1.1.5:

அவரவர் தமதமது அறிவறி வகைவகை

அவரவர் இறையவர் என அடி அடைவர்கள்

அவரவர் இறையவர் குறைவில் இறையவர்

அவரவர் விதிவழி அடைய நின்றனரே.

Meaning according to Dr.V.N. Vedanta Desikan SvAmi:

"Each and every individual chooses, in accordance with his nature and attainments, by means of a path determined by his level of intellect, to worship a particular deity in the hope of securing desired fruits. They will all succeed also in this. Because those deities are, without doubt, in a position to grant boons to each individual according to his merits, only by virtue of the Lord being their inner soul, controller and ultimate source of power".

Lord RanganAthan stays as that indweller, commander-ordainer (niyantA) of these "gods" chosen by the individuals befitting their own guNams and the Lord empowers these gods to grant what the worshipping jeevan desires. He does this because He is the Lord of the Universe and its entities including the other gods created and empowered by Him as their antaryAmi brahmam (पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम् patim viSvasyAtmeSvaram SASvatam Sivamacyutam -- taittirIya Upanishad - nArAyaNAnuvAkam).

शास्त्रोक्त मार्गेण कृत आश्रयणम् (SAstroakta mArgeNa krtA ASrayaNam) of the different devAs like Indran is based on the jeevan's pre-dispositions determined by the admixture of the sattva rajas tamo guNams of the jeevan seeking the fruits desired by them. Sri RanganAthan as sarveSvaran and antaryAmi of these gods empowers them to be the grantors of the desired boons.

3. கடுவளி, கனல்புனல், ககனமொடு அகலிடம்,

உடுபதி, கதிரவன், உருவமும் அருளினை!

Meaning:

Fierce wind, the scorching fire, the nourishing water, expansive sky and the broad earth, the king of the nakshatrams (Chandran), SUryan and the dharma rAjan (Yaman) have been created by Lord RanganAthan as panca bhUtams et al for the governance of the world.

This pAyiram is an echo of the 7th pAsuram of tiruvAimozhi 1.1 (உயர்வறவுயர் நலம் ... மன்னே). Here, the upadeSam is:

The universe (aiSvaryam of the Lord) is created, sustained and controlled by the Lord as the Soul of all things and beings. He created panca bhUtams (Ether, Fire, Air, Water and Earth) and out of them He "wrought all others". He pervades everything and beings; He controls and directs everything, while being invisible. During the PraLaya kAlam, He devours all. The timeless VedAs attest to these leelais of the Lord. Some

four dozen Veda mantrams and 25 quotations from ItihAsa, PurANams are used for substantiation of these doctrines in the 6000 paDi of Tirukkurukai PiLLAn PirAn.

This magnificent tiruvAimozhi pAsuram (1.1.7) as below:

திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை

படர்பொருள் முழுவதுமாய் அவையவைதொறும்

உடன்மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்

சுடர்மிகு சுருதியுள் இவையுண்ட சுரனே.

The sArArtham of this pAsuram is that world is the prakAra/vibhUti/ alsvaryam of the Lord and He is the Cause, Sustainer, and Controller of the Soul of all created entities.

4. கடிமலர் அடி இணை கருதினர் பெறுகென

அடிநடு , முடிவுஅற; அருள்பர - கதியினை!

Meaning and comments:

Oh RanganAtha! You are with out beginning, middle and end and You bless your bhaktAs with the boon of Paramapada vAsam, when they meditate on Your fragrant, Lotus Feet. SvAmi NammAzhvAr points out this upAyam to his own manas:

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் யவனவன்

மயர்வற மதிநலம் அருளினன் யவனவன்

அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யவனவன்

துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே!

--- tiruvAimozhi 1.1.1

SvAmi NammAzhvAr engages here in a conversation with his manas (mind) and appeals to it to meditate on the tiruvaDi of the Lord of the devAs for removal of our samsAric sufferings and for elevation to Sri VaikuNTham, His nitya vibhUti to enjoy paripUNa brahmAnadam there with mukta jeevans and nitya sUris.

1. ஒரு நாலு முகத்தவனோடு உலகுஈன்றாய் என்பர் அது உன்

திருநாபி மலர்ந்தது அல்லால், திருவுளத்தில் உணராயால்.

Meaning:

All say that You created the Universes with (and through) Your son, Brahma devan. That happened with Your sankalpam and the blossoming of the lotus in a navel as a result of that sankalpam. That lotus was the place of creation by BrahmA with the help

of the Veda mantrams that You taught him.

2. மேரு கிரி உடல் அவுணன் மிடல்கெடுத்தாய் என்பர்; அதுஉன்

கூர்உகிரே அறிந்தது அல்லால், கோவேநீ அறியாயால்.

Meaning:

People say that You destroyed the mighty HiraNyan, whose body was gigantic in size like the great Meru Mountain. Only Your sharp nail (கூர் உகிர் kUr ukir) experienced that destruction and You, my Lord, did not know of this.

3. பன்றியாய்ப் படிஎடுத்த பாழியாய் என்பர்அது

வென்றிஆர் உனதுஎயிற்றில் மென்துகள் போன்று இருந்ததால்.

Meaning:

They say that You had the prowess to lift the BhUmi during Your incarnation as a MahA VarAham. That BhUmi sat like a speck of dust on Your victorious tusk. துகள் (tukaL) means a speck of dust or soft pollen dust (மென்துகள் mentukaL) to be specific. "பாழி (pAzhi)" means valimai/power. "எயிறு (eyiRu)" means tooth or tusk here.

4. அண்டம்எலாம் உண்மைஎன்பர், அறியாதார்; ஆங்கு அவைநீ

உண்டருளும் காலத்து ஒருதுற்றுக்கு ஆற்றாவால்.

Meaning:

Those who do not know about Your power will say with pride that You swallowed all the universes during the praLaya kAlam. Those universes You swallowed in their entirety did not match the size of one mouthful (கவளம் kavaLam) during the time of praLayam. "உண்டு (uNDu) means "உண்ணுதல்" (uNNUtal/swallowing). துற்று (tuRRu) means 'kavaLam' or fistful amount.

1. நஞ்சமும் அமுதமும் நரகம் வீடும்ஆய்

வஞ்சமும் ஞானமும் மறப்பும் ஆயினை.

Meaning:

Thou exist as the life destroying poison (nancu/visham) as well as the life-restoring Nectar (amudam): Thou have the other dvandvams (opposite pairs) like the dukkham linked to narakam and great joy associated with moksham. You become Vancan that is

linked to cheating and j~nAnam that lets You to comprehend the attributes of padArthams; You also become the forgetfulness about the attributes of vastus.

Comments:

This pAyiram in the form of a KuRaL reminds us about the Lord of TiruviNNagram and the pAsurams of SvAmi NammAzhvAr about Him (ThiruvAimozhi 6.3) dealing with the agaDita ghaTanA sAmarthyam (ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாக தோன்றும் எல்லா விஷயங்களை இணைக்கும் சாமர்த்தியம்). TiruviNNakarappan manifests as narakam as well as svargam; He is poison as well as nectar.

SvAmi NammazhvAr says: அவன் பல்வகையாலும் பரந்த பெருமான்

This pAyiram of the divya kavi echoes the above daSakam of mARan SaThakopan (NammAzhvAr). The other polar opposites united in TiruviNNagarappan cited in this pAsuram are: புண்ணியம்-பாவம், புணர்ச்சி-பிரிவு, எண்ணம்-மறதி, நிலன்-விசம்பு, நகரம்-நாடு, இன்பம்-துன்பம், கலக்கம்-தேற்றம், தழல்-நிழல், உண்மை-இன்மை, கறுமை-வெளுமை, மெய்-பொய்.

The sarvAntaryAmitvam of the Lord is celebrated here.

2. இருவினைப் பகுதியும் இன்ப துன்பமும்,

கருணையும் வெகுளியும் கருத்தும் ஆயினை.

Meaning:

The puNyam and the pApam, the two vinais linked to sukham and sorrow respectively, the dayA (karuNai) and anger (vekuLi), the two moods are associated with the sarvAntaryAmitvam of the Lord.

1. மண்ணை விண்டனை

During the VarAhAvataram, You lifted up the earth with Your tusk.

2. வெண்ணெய் உண்டனை

During Your incarnation as KrshNa, You ate VeNNai (butter) at the houses of the Gopis.

3. மருது இடந்தனை

As DAmadhara KrshNan, You broke the Maruta trees (YamaLArjuna trees) and freed the gandarvAs from their curses.

4. எருது அடர்ந்தனை

During KrshNavatAram, You subdued the mighty seven bulls to gain the hand of NappiNNai.

5.. உள் நிறைந்தனை

As sarveSvaran, You are present in a pervasive way as vibhu and indweller/antaryAmi.

6. எண் இறந்தனை

You have the power to transcend every one's thoughts.

7. ஒருமை ஆயினை

Thou art matchless.

8. பெருமை மேயினை

Thou art the abode of all Vaibhavams.

என ஆங்கு --

பாயிரம் 1

மலர்தலை உலகத்துப் புலமை சான்ற

பதின்மரும் பணித்த பாடல் - ஓதையொடு

முதுமறை கறங்க, முரசம் ஆர்ப்ப,

வலம்புரி பிளிறும் பொலம் புரி கோயில்

ஆழி அம் செல்வ! ஆதி அம் பரம!

வாழி! வாழி! மாயோய், வாழி!

நெடியோய் வாழி! நின் மாட்டு ஒன்றே

அடியேன் வேண்டுவது! அது நீ மறுக்கேல் -

பூவரும் அயன்முதல் யாவரும் போற்ற

மூவுலகு அளந்த நின் சேவடி வாழ்த்தித்

தொழுத கைத் தொண்டர்தம் தொண்டருள் சேர்க்காது,

எழுவதைத் தோற்றத்து இன்னாப் பிறப்பில்

என்பு ஒழி யாக்கயுள் சேர்ப்பினும், அவர்பால்

அன்பு ஒழியாமை அருண்மதி எனக்கே.

Meaning:

Oh Lord of SrIrangam with golden ramparts! At Your big temple, the auspicious sounds from the Valampuri conches are heard along with the sounds of big drums (பேரிகைகள்); latter are beaten to invite the devAs for the various utsavams of Lord RanganAthana. The sound of the ancient Sanskrit Vedams are heard along with the pAsurams of ten AzhvArs (அருளிச்செயல்கள்), which are revered as Tamizh Vedams (தமிழ் மறைகள்). Oh Lord with the beauty of the union of the prayoga cakram with Your upper right hand! Oh ParamAtmA (பரம் பொருள் ஆனவனே), who is the timeless root of all created beings (ஆதி மூலம்)! Hail to Thee! Oh MAyAvi! Oh Vaamana mUrthi, who extended Your form as Trivikraman to measure the worlds with Your gigantic steps! Hail to Thee! aDiyEn has only one boon to ask of You. Please do not reject it. aDiyEn seeks the boon of the satsangam with the servants of the servants (அடியார்க்கு அடியவர் கோஷ்டி) and total devotion to them even if You condemn aDiyEn to be born as a boneless worm. These aDiyArs of Yours have the attributes to worship Your sacred feet, which measured the three worlds that can not be comprehended by the likes of BrahmA born in the lotus flower arising out of Your nAbhi (navel).

Comments:

"பதின்மரும் பணித்த பாடல் ஓதையோடு முதுமுறை கறங்க (patinmarum paNitta pADal OtaiyODu mutumaRai kaRanka)" means the noisy union of the arul mozhikaL of the ten AzhvArs with the sound of the ancient Sanskrit Veda mantrams. The fusion of the nAdam from the conches with the loud sound from the beating of the big drums is described as "முரசம் ஆர்ப்ப, வலம்புரி பிளிறும் ஓதை (muracam Arppa, valampuri piLIRum Otai)".

The dAsAnudAsAs of the tiruvaDi of Trivikraman uniting their palms to offer their praNAMams to Him are visualized as:

"மூவுலகு அளந்த நின் சேவடி வாழ்த்தித் தொழுத கைத் தொண்டர்தம் தொண்டர் (mUvulaku aLanta nin cEvaDi vAzhttit tozhuta kait toNDartam toNDar)".

The divya kavi wants to be in this special ghoshThI even if he happens to have the body of a spineless worm (simple invertebrate) among the seven kinds of births. He begs the Lord to bless him with asancala (unwavering) bhakti to this special set of the aDiyAr's aDiyarkaL of Lord Trivikraman. The body of the worm (ஆக்கை Akkai) is

described as one with out bones (என்பு ஒழி ஆக்கை enpu ozhi Akkai). Oh Lord! You may not choose aDiyEn to be born in higher births as the servant of Your servants; You might elect a body of the simple worm for aDiyEn. May Thou still bless aDiyEn to retain steady devotion to Your aDiyAr's aDiyavar.

This pAyiram is set in fourteen seer viruttam பதினான்கு சீர் விருத்தம்.

In future pAyirams, the divya Kavi chose meters with 21 or 27 line; most of the time, the kavi stayed with the eight line seer viruttam.

பாயிரம் 2

எனக்கே திருவரங் கனேபிரான் எம்மான்

தனக்கே அடிமை தமிழேன் - புனக்கேழ்

மருத்துளவோன் மேலன்றி மற்றொருவர் மேல்என்

கருத்துளவோ ஆராயுங் கால்.

Meaning:

When aDiyEn reflects on who my Master is, it becomes clear that the Lord of SrIrangam is my undisputed Master. aDiyEn is singularly devoted to Him as His servant. Therefore, how could my thoughts and deeds be directed to anyone else other than Lord RanganAthan adorning the fragrant and lustrous tuLasI garland? It is not possible.

Comments:

As RanganAtha pativratai, divya kavi declares His paramaikAntitvam and mahA viSvaAsam towards the Lord of Srirangam following the foot steps of ToNDaradDippoDi AzhvAr.

பாயிரம் 3

கால் ஆயிரம் முடி ஆயிரம் ஆயிரம் கை பரப்பி

மேல் ஆயிரம் தலைநாகம் கவிப்ப விண்பூத்த கஞ்சம்

போல் ஆயிரம் கண்வளரும் பிரான்பொன் னரங்க னென்றே

மாலாய் இரங்க வல்லார்க்கு எய்தலாம் திருவைகுந்தமே.

Meaning:

The Lord of SrIrangam is visualized with thousands of hands, crowns, feet as saluted by the mantrams of Purusha sUktam. He has spread His hands and legs on Adi Seshan

with his thousand hoods; in this Sayana tirukkOlam, He appears like the red lotus that blossomed in the dark sky. He has closed His thousands of eyes and is enjoying His Yoga nidrai. Those who recognize this Lord as Sri Ranganathan, develop atyanta bhakti towards Him and let their minds melt over the reflection on His saulabhyam and svAmitvam will reach Sri VaikuNTham readily.

Comments:

"விண் பூத்த கஞ்சம் (viN pUtta kancam)" refers to the lotus that has blossomed in the sky.

"सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् (sahasra SIrshA purushaH sahasrakshaH sahasrapAt)" is the passage from Purusha sUktam that this pAyiram relates to.

பாயிரம் 4

வைகலந்த மூவிலைமேல் ஈசற்கும் வாசவற்கும் வாசப் பூமேல்

மெய்கலந்த நால்வேத விரிஞ்ச னுக்கும் மேலா வீற்றிருப்பர் மாதோ

பை கலந்த பாம்பணைமேல் திருவரங்கப் பெருநகருள் பள்ளி கொள்ளும்

கைகலந்த நேமியான் திருநாமத்து ஒரு நாமம் கற்றார் தாமே.

Meaning:

Anyone who recites and reflects on even one of the sahasra nAmams of Lord RanganAthan holding the SudarSana cakram in His hand and resting on the bed of the hooded serpent will attain a position (status) at the Lord's supreme abode of Paramapadam that is far superior to ParamaSivan wielding the weapon of the three pronged Trident, Devendran on elephant airAvadam and Brahma devan with His mastery over the four VedAs and linked to the fragrant red lotus blossoming from the Lord's nAbhi deSam.

பாயிரம் 5

கற்றா ரெனினும் பதினா லுலகும் கண்டார் எனினும் தண்டாமிகு பற்று

அற்றா ரெனினும் திருமா லடியா ரல்லாதவர் வீடில் லாதவரே

பொற்றா மரையாள் கணவன் துயிலும் பொற் கோயிலையே புகழ்வார் பணிவார்

மற்றா ரெனினும் பெற்றா ரவரே வானோர் திருமா மணி மண் டபமே.

Meaning:

There are those in this world, who have mastered all rare darSanams and possess

advanced scholarship; there are others, who have journeyed to all the fourteen lokams and have seen it all; there are yet others, who have gotten rid of all of the dual attachments through their severe penance. None of these from the above three categories of people will gain moksham unless they become first the unconditional servants of the Lord of SrIrangam. There are others in this world, who are deficient in their scholarship, anushThAnam and virakti but they will attain the status of nitya sUris serving the Lord at the tirumAmaNi maNTapam at Sri VaikuNTham.

Comments:

Their success originates however from the performance of nitya, niravadya (blemishless) kaimkaryams for their Lord at Sri VaikuNTham (leelA vibhUti); they become qualified to enjoy paripUrNa brahmAnandam at the nitya vibhUti of Sri VaikuNTham by the redeeming power of their kaimkaryams and worship of the Lord of SrIrangam, where He blesses them as arcAvatAran. The echoes of the tirumAlai pAsurams of ToNDaraDippoDi AzhvAr, another "Sri RanganAtha pativratai" will be heard in many of the pAyirams of Tiruvaranga kalampakam of Sri PiLLai PerumAL IyengAr. Please enjoy them.

பாயிரம் 6

மண்தலமும், விண்தலமும்,நின் வட குன்றமும்,

வளைந்த மலையும், கடலும், மூ -

தண்டமும், அகண்டமும், அயின்றவர் துயின்றருள்

அரும்பதி விரும்பி வினவின்,

கொண்டல் குமுறும் குடகுஇழிந்து, மதகுஉந்தி, அகில்

கொண்டு, நுரைமண்டி, வருநீர்

தெண்திரை தொறும் தரளமும் கனகமும் சிதறு

தென்திரு அரங்க நகரே.

The divya kavi offers a visual portrait of the beautiful Tiruppati of Sri RanganAtha here and takes us there through this pAyiram.

Meaning:

Oh my mind! If you wish to know about the rarest kshetram to enjoy the Sayana tirukkOlam of Lord RanganAthan, please be informed that it is the most beautiful SrIrangam, where the waters from the powerful rains at the Kudagu mountains (Sahya Parvatam) start their swift, south eastern journey and carry in its wake pearls (தரளம் taraLam), gold (கனகம் kanakam) as well akil tree trunks amidst its foam and froth and

reaches SrIrangam, where its waves are known for their clear waters. This Cauveri river travels past water causeways and distributes its rich alluvial soil on both of its banks. Here at fertile SrIrangam, during the time of the mahA praLayam, the Lord swallowed the entire BhU lokam (மண் உலகம் maN ulakam), the celestial world (விண் உலகம் viN ulakam), the mahA Meru Parvatam (வட குன்றம் vaDa kunRam) and all the other mountains circling it (வளைந்த மலையும் vaLainta malaiyum) and the oceans (கடல் kaDal) in between and the carAcarams as well, which populate these old aNDams (முதண்டமும் mUtaNDamum) created by Him earlier. Here at the divya deSam of SrIrangam, He rests on Adi Seshan to bless us with His darSana saubhAgyam.

பாயிரம் 8

This pAyiram is a celebration about the prowess of the mighty shoulders of the Lord of SrIrangam as revealed from the sport of churning the Milky Ocean to release the Nectar.

முதல் அடி

நகுகதிர் வழங்கு தகடுபடு செம்பொன்,
நவமணி குயின்ற, தொடிஅணி அணிந்து,
ககனவில் இடுநீல வெற்புஒத்து இருந்தன;
நறிய புதுமன்றல் திசைமுழுதும் மண்ட,
நறவு குதிகொண்ட துளவுஅணி அலங்கல்,
மதுகரம் ஒருகோடி சுற்றப் புனைந்தன;

நளின மடமங்கை குவலயமடந்தை
சனகனது அணங்கு, பொதுவர்மகள், என்றிவ்
வனிதையர் தனபாரம் மொத்தக் குழைந்தன;

நதிபதி சுழன்று, கதறி, நுரைசிந்த,
அரவுஅகடு உரிஞ்சி, அலற, அலமந்து,
வடவரை உடல்தேய நட்டுக் கடைந்தன;

Meaning:

The victorious shoulders of Azhagiya MaNavALar adorning the shoulder jewelry known as toDi (தொடி) made up of navaratnams enmeshed in the golden plates resembled the rainbow in the sky against the background of the dark mountains (ககன வில் இடுநீல வெற்பு ஒத்து இருந்தன kakana vil iDunlla veRpu ottu iruntana). The fresh and fragrant scent of tuLaSI garland (துளவுஅணி அலங்கல் tuLava aNi alankal) spread in all directions. Millions of bees (மதுகரம் madukaram) feasted on the honey oozing from the tuLaSI flowers, adorning the Lord's shoulders.

The heavy breasts of devis like Periya PirATTi seated on the lotus (நளின மடமங்கை naLina maDamangai), BhUmi PirATTi (குவலய மடந்தை kuvalaya maDantai), SIa PirATTi (சனகனது அணங்கு canakanatu aNanku) and Nappinnai PirATTi (பொதுவர் மகள் potuvar makaL) rubbed against the strong shoulders of the Lord as He embraced them and their breasts became soft (குழைந்தன kuzhaintana).

The Milky Ocean (நதி பதி nati pati) got churned (சுழன்று cuzhanRu) and great noise arose from the operation and the white foam and froth (நுரை சிந்த nurai cinta) that spread in all directions. Mantara Mountain (வடவரை vaDa varai) served as the churning rod for the release of the nectar and the mountain got slim from the repeated rubbing motion as orchestrated by the Lord's strong shoulders and cried out from the pain as the churning continued. The great snake (அரவு aravu) Vaasuki was the rope used for churning and it screamed with pain (உரிஞ்சி urinci alaRa) over the repeated contact (friction) of its waist (அகடு akaDu) with the rough surface of the Mantara Mountain. Such is the power of the Lord's victorious shoulders that took part in the amrta mathanam.

இரண்டாம் அடி

இகலி இருகுன்றில் இருசுடர் எழுந்து,
பொருவது எனவிம்ப மதிமுகம் இலங்க,
இருகுழை இருபாடு அலைப்பச் சிறந்தன;
இணைஅற நிமிர்ந்து, வலியொடு திரண்டு,

புகழொடு பரந்த, புழுகொடும் அளைந்து,
கலவையின் அணிசேறு துற்றுக் கமழ்ந்தன;
எதிர்ஒருவர் இன்றி, அகில உலகம்தன்
அடிதொழ இருந்த இரணியன் மடங்க,
முரணிய வரைமார்பம் எற்றிப் பிளந்தன;

எறிகடல் கலங்கி, முறையிட வெகுண்டு,
நிசிசரர் இலங்கை அரசொடு மலங்க,
ஒருசிலை இருகால் வளைத்துச் சிவந்தன;

Meaning:

The bhujā bala parAkramam of the தனித் தோள் வீரன் (tani tOL veeran) who confronted RAvaNan at the battle field of Lanka is visualized here in a beautiful manner. During that battle, the kuNDalams adorning both sides of the tirumukha maNDalam of the Raghu Veeran moved like the Sun and the Moon arising from two different hills; their movements matched with the dynamics of the fast moving shoulders sending the arrows from the KodaNDam (bow) in rapid succession at RAvaNan and his army chieftains.

The matchless fame (புகழ் pukazh) of the mighty shoulders of Vijaya RAghavan blended with the unique fragrance of sandal paste mixed with the perfume of புழுகு puzhku (civet cat/punugu) adorning the heroic shoulders and spread majestically in all directions.

During NrsimhAvatAram, the nails from those hands of the Lord tore apart the mountain like chest of haughty HiraNyan, who thought that there was no one to match him in prowess.

During the battle with RAvaNan, the ocean surrounding the island of Lanka rose up and begged the Lord to spare it and the warriors of RAvaNA's army got frightened with their king about what is in store for them. The angry Lord's hand got reddened with the ceaseless activity of sending arrow after arrow at RAvaNan and his warriors.

Comments:

The two kuNDalams (ear AbharaNams) were like the SUryan and Candran differing from each other arising from two different mountains that were actively engaged in engaged in the battle of their Lord. இருசுடர் எழுந்து (iru cuDar ezhuntu) refers to

dawning of the Sun and the Moon. They differentiate themselves as they rise from two different rising points (udaya sthAnams/mountains) இகலி இரு குன்றில் இரு சுடர் எழுந்து பொருவது என (ikali iru kunRil iru cuDar ezhuntu poruvatu ena). The face of the Lord itself adorning the two kuNDalams (இரு குழை iru kuzhai) reminded one of the bright and cool Moon (RAmacandran) and their movements on both sides of the cheek was beautiful to visualize (மதி முகம் இலங்க இரு குழை இருபாடு அலைப்ப சிறந்தன mati mukam ilanka iru kuzhai irupADu alaippa ciRantana).

The fame of the two strong shoulders of the Lord engaged in battle arose in a matchless manner (இணை அற நிமிர்ந்து, வலியொடு திரண்டு, புகழொடு பரந்தன iNai aRa nimirntu, valiyodu tiraNDu, pukazhoDu parantana). The fame of those heroic shoulders mingled with the fragrance of the specially scented sandal paste smeared over them (புகழொடு பரந்த, புகுகொடும் அளைந்து, கலவையின் அணிசேறு துற்றுக் கமழ்ந்தன pukazhoDu paranta, puzhukoDum aLaintu, kalavaiyin aNlERu tuRRuk kamazhntana). The kalavai or admixture is between the matchless fame of the Lord mingling with the sandal paste fragrant scent linked to the shoulders of Vijaya RAghavan.

The Lord's NarasimhAvatAram and His fearsome deed of killing HiraNyan with His nails alone is recalled next (எதிர் ஒருவர் இன்றி, அகில உலகும் தன் அடி தொழ இருந்த இரணியன் மடங்க, முரணிய வரைமார்பம் எற்றிப் பிளந்தன etir oruvar inRi, akila ulakum tan aDi tozha irunta iraNiyana maDanka, muraNiyana varai mArpam eRRipiLantana).

The divya kavi returns now to the battle field of Lanka (RAma-RAvaNa yuddham), and the appeal of the Ocean to spare it from the heaps of the dead bodies of the warriors of the army of RAvaNa (எறிகடல் கலங்கி முறையிடெRikaDal kalanki muRaiyiDa) floating on it. As the battle progressed, the King of Lanka and his warriors got bewildered and agitated (நிசிசரர் இலங்கை அரசொடு மலங்க nicicarar ilankai aracoDu malanka). The Raghuveeran bent His matchles KodhaNDam and sent myriads of arrows, which made His palms red (ஒரு சிலை இருகால் வளைத்து சிவந்தன oru cilai irukAl vaLattu civantana). சிலை (cilai) refers here to the bow of the Lord named KodaNDam.

மூன்றாம் அடி

மிசுகளவின் நின்ற விளவுகனி சிந்தி

மடிய, விடுகன்று குணில்என எறிந்து,

பறவையின் அகல்வாய் கிழித்துப் பகிர்ந்தன;

வெறிபடு குருந்தை முறிபட அடர்ந்து,
குடநடம் மகிழ்ந்து குரவைகள் பிணைந்து,
பொருதொழில் எருதுஎழு செற்றுத் தணிந்தன;

வெடிபட முழங்கி எழுமுகிலும் அண்ட -
ரொடு, நிரை, தியங்க எறிதிவலை கண்டு,
தடவரை குடையா எடுத்துச் சுமந்தன;

விழிவடவை பொங்க, எதிர்பொர, நடந்த
களிறுஉளம் வெகுண்டு பிளிறிட, முனிந்து,
புகர்முக இருகோடு பற்றிப் பிடுங்கின.

Meaning:

The bhujā bala parAkramam of Lord RanganAtha during His avatAram as KrshNa is being celebrated here.

The first reference is to the wood apple tree (விளா மரம்), standing deceitfully inviting the young KrshNan to kill; the tree is described as standing with intense deceit. Kamsan had sent an asuran in disguise as a calf to rush at KrshNan and kill Him. Our Lord got hold of the calf rushing at Him by its legs, swirled it as a missile and aimed it at the wood apple tree. The mysterious calf died in that crash and all the fruits from the tree scattered all over the place. Those powerful shoulders and arms split the beak of the BakAsuran, who came to swallow the young KrshNa. Our Lord tore the beaks apart and killed the asuran, who had taken the form of huge crane intent on killing bAla KrshNan.

Those strong hands broke the fragrant flower filled Kurunta tree on the banks of YamunA river. The powerful feet of the Lord engaged in the pot dance with delight at the junctions of four streets; those strong arms of the Lord held the gopis with tenderness and engaged in Kuravai kUttu. The Lord's powerful arms got hold of the seven ferocious fighting bulls by their necks, defeated them and reduced their anger by taming them.

The powerful arms of the BalagopAlan lifted the Govardhana hill and held it as a protective umbrella to shield the mystified cowherds and their cattle against the most destructive thunder storms aimed at them by the angry Indran.

The mighty arms of BalakrshNan plucked the tusks of KuvalayApITham, the royal

elephant of His uncle Kamsan, which rushed at Him with eyes spitting fire like VaDavAmukhAgni; KaNNan killed that angry elephant with its own tusks.

Comments:

The adbhuta, atimAnusha leelais of Lord RanganAtha during His KrshNavatAram are saluted here.

After many attacks engineered by Kamsan at Gokulam, the family of the Lord moved to BrndAvanam for safety. There, additional attempts were made by Kamsan to kill his nephew KrshNa. One such attack was by VatsAsuran, who disguised himself as a calf amidst the herd of the Gopa kumArAs. Our Lord recognized him, caught hold of his tail and hind legs, whirled him around and at the end hurled him at a viLA maram (wood apple tree) and caused his death.

SrImad BhAgavatam describes this scene succinctly:

गृहित्वाऽपरपादाभ्यां सहलाङ्गूलमच्युतः।

भ्रामयित्वा कपित्थाग्रे प्राहिणोद्गतजिवितम्।

grhitvA parapAdAbhyAm sakalAngUlam acyutaH |

bhrAmayitvA kapitthAgre prAhiNot gatajIvitam || --- SrImad bhAgvatam 10.11.43

BakAsuran was another asuran sent by Kamsan, who took the form of a monstrous crane with sharp beaks to attack KaNNan and swallow Him. Our Lord of SrIrangam, who took the KrshNAvatAram killed the attacking monster crane by tearing it asunder by its two beaks like He was splitting a blade of grass.

Other heroic acts of the Lord such as reformation of KaaLiya serpent, the stealing of the Gopi's clothes, the lifting of the Govardhana Mountain, the rAsa leelA, pot dance (kuDa kUttu), the confrontation with the elephant KuvalAyaphITham are other leelAs of the Lord that are covered in this pAyiram.

நான்காம் அடி

அகலிடமும், உம்பர் உலகமும், நடுங்கி,

' அபயம் அடியெங்கள் அபயம்' என வந்து,

விழுதொறும் இடையூறு அகற்றிப் புரந்தன;

அருகுற விளங்கும் எறிதிகிரி, சங்கம்,

வெயில்ஒரு மருங்கும், நிலவு ஒரு மருங்கும்,

எதிர்எதிர் கதிர்வீச, விட்டுப் பொலிந்தன;

அருமறை துணிந்த பொருள்முடிவை இன்சொல்

அமுதுஒழுகு கின்ற தமிழினில் விளம்பி -

அருளிய சடகோபர் சொல்பெற்று உயர்ந்தன -

அரவணை விரும்பி, அறிதுயில் அமர்ந்த

அணிதிரு அரங்கர், மணிதிகழ் முகுந்தர்,

அழகியமணவாளர் கொற்றப் புயங்களே.

Meaning:

As the frightened residents of the broad earth and the citizens of deva lokam fell at Your sacred feet and offered their prostrations and declared that they seek the refuge of Your sacred feet as Your devoted servants, Your mighty shoulders lifted them up, protected them and chased away their fears.

On Your both sides, the SudarSana cakram and PAncajanya conch thrown at the enemies of Your bhagavtAs are standing lustrous like the hot sun on one side and cool Moon on the other side.

They received the high adulation of the nectar-like sweet words taking the form of immortal Tamizh pAsurams of SvAmi NammAzhvAr, which are the distilled essence of the doctrines of Sanskrit Veda mantrams and became lofty. If one wonders what "they" are, those objects of adoration are the victorious shoulders of beautiful Sri RanganAthana of dark blue hue, who enjoys immensely His yoga nidra on Adi Seshan and is also known as Mukundan, the grantor of mukti to those, who seek His refuge.

Comments:

This pAyiram celebrates the victorious shoulders (கொற்றப் புயங்கள் KoRRa buyankaL) of Azhagiya MaNavALar, the beautiful bridegroom of SriRangam (அணிதிரு அரங்கர், அழகியமணவாளர் aNi tiru arangar, azhaghiya maNavALar). This beautiful bridegroom is identified further as the One, who desires the Sayanam on the soft bed of Adi Seshan (அரவணை விரும்பி, அறிதுயில் அமர்ந்த அணிதிரு அரங்கர் aravaNai virumpi aRituyil amarnta aNi thiru arangar). For the benefit of those, who might still have difficulty as to who this Sesha Sayanan is, another hint is given to connect. He is saluted as "மணிதிகழ் முகுந்தர், அழகியமணவாளர் (maNI tikazh mukuntar azhagiya maNavALar)".

He is described as the One, who has the dark blue hue and as the One, who alone can bless us with mukti. All the beings of this world (அகல் இடம் akal idam) and the celestial one (உம்பர் உலகம் umpar ulakam) fall at His tiruvaDi and seek abhayam;

this compassionate Lord of SrIrangam chases away the fears of the frightened ones (இடையூறு அகற்றும் iDaiyURu ahaRRum) from both the worlds and protects them. Those abhayam granting tiruvaDis have been celebrated further by the nectar-like pAsurams of SvAmi NammAzhvAr in chaste Tamizh and they house the essence of the Veda-VedAntams.

பாயிரம் 8

புயம்நான்கு உடையானை, பொன்அரங்கத் தானை,

அயன்ஆம் திருஉந்தி யானை வியன்ஆம்

பரகதிக்குக் காதலாய்ப் பாடினேன் கண்டீர் -

நரகதிக்குக் காணாமல் நான்.

Meaning:

The Lord at the golden SrIrangam has four hands and has the navel from which the caturmukha Brahma devan arose. aDiyEn eulogized this Lord of SrIrangam through my pAyirams and sang them to gain residence in the glorious Paramapadam and to turn my sight against the direction, where Narakam exists.

Comments:

"பர கதி (para gati)" refers to the fourth purushArtham of Moksham. "வியன் ஆம் பர கதி (viyan Am Para gati)" refers to the most famous moksham (freedom from the cycles of births and deaths). "para gati" is the residence at Paramapadam, the Supreme abode of the Lord, Sri VaikuNTham) and "nara gati" is the life as a samsAri experiencing so many sorrows.

பாயிரம் 9

நான்அந்த வைகுந்த நாடுஎய்தி வாழில்என்? ஞாலத்து இன்றி,

ஈனம் தவாத நிரயத்து வீழில்என்? - யான் அடைந்தேன்

கோன்நந்தன் மைந்தனை, நான்முகன் தந்தையை, கோயில் அச்சு -

தானந்தனை, எனக்கு ஆரா அமுதை, அரங்கனையே.

Meaning:

aDiyEn has sought as refuge, the insatiable nectar, Sri RanganAthan, who is the son of Nandagopan, the head of the cowherd clan. He is also the Father of Brahma devan, who resides at His big temple at Srirangam and has additional sacred names besides Sri RanganAthan such as Acyutan, Anantan and Govindan. aDiyEn has sought His

sacred feet as tancam as one, who does not know of any other means (ananya gati). Now that aDiyEn has performed SaraNAgati at my Lord's sacred feet, what does it matter if aDiyEn enjoys great bliss in my after life at Sri VaikuNTham performing nitya kaimkaryam to Him there or suffer in the lowly narakam experiencing great sorrow?

Comments:

The parama sukham of residence at "VaikuNTha nADu" is contrasted with the unimaginable sufferings at "நிரயம் nirayam" (narakam) here. The divya kavi states that it does not matter, where he lands after departing from this world (Karma bhUmi) at the most desirable Sri VaikuNTham or the most dreaded Narakam now that he has sought the sacred feet of the SaraNAgata Rakshakan, the Lord of SriIrangam, who never lets go off anyone, who holds on to His feet as protection against the never ending cycles of births and deaths in this samsAram. The lowly Narakam is referred to as "ஈனம் தவாத நிரயம் Inam tavAta nirayam".

பாயிரம் 10

அரவில் நடித்தானும், உரவில் ஒடித்தானும்,
அடவி கடந்தானும், புடவி இடந்தானும்,
குரவை பிணைத்தானும், பரவை அணைத்தானும்,
கோசலை பெற்றானும், வீசுஅலை உற்றானும்
முரனை அறுத்தானும், கரனை ஒறுத்தானும்,
முத்தி அளித்தானும், அத்தி விளித்தானும்,
பரம பதத்தானும், சரம விதத்தானும்,
பாயல் வடத்தானும் - கோயில் இடத்தானே.

Meaning:

The Lord residing at SriIrangam is the One who danced on the hoods of KaaLiyan in the back waters of the YamunA river (அரவில் நடித்தானும் aravil naDittAnum) during His KrshNAvatAram; He is the One, who broke the mighty bow of Sivan (உர வில் ஒடித்தானும் ura vil oDitthAnum) during His RamAvatAram at the court of King Janaka to marry SitA PirATTi; as a grahasthan, he traveled later through the forest (daNDakAraNyam) with His dear consort (அடவி கடந்தானும் aDavi KaDantAnum) to fulfill the promise He made to His father, Dasarathan, to stay in the forest for fourteen years; During His incarnation as Adi VarAhan, He lifted BhUmi Devi with His wild tusk

and brought Her up from under the ocean, where She was imprisoned (புடவி இடந்தானும் puDavi iDantAnum). puDavi means BhUmi.

Comments:

The many adbhuta leelais of the Lord during His many avatArams as KrshNan, RAman, VarAhan and VaTa Patra Saayee et al are referred to here and we are reminded that it is Lord RanganAthan reclining on Adi Seshan at Srlrangam is the One behind all these leelais. Please refer to SvAmi Desikan's DaSAvatAra stotram in:

<http://www.sadagopan.org> (Sundarasimham series ebook 15) for details on the ten avatArams of Lord RanganAtha.

பாயிரம் 11

தானேதனக்கு ஒத்த தாள் - தாமரைக்குச் சரண் புகுந்து, ஆள்

ஆனேன்; இனிஉன்அருள் அறியேன் - எனது ஆருயிரே!

தேனே! என் தீவினைக்குஓர் மருந்தே! பெருந்தேவர்க்குஎல்லாம்

கோனே! அரங்கத்து, அரவணை மேல், பள்ளி கொண்டவனே!

Meaning:

Oh my Lord, who matches with my dear soul! Oh Lord, who is sweet as honey! Oh medicine for curing my sins! Oh unquestioned leader of all the devAs! Oh Lord reclining on the soft bed of Adi Seshan! aDiyEn has now reached Your matchless Lotus Feet, sought them as refuge and has become Your bonded servant (சரண் புகுந்து ஆள் ஆனேன் caraN pukuntu AL AnEn)! aDiyEn does not know any more the way in which Your grace is going to guide me! (இனி உன் அருள் அறியேன் ini un aruL aRiyEn).

பாயிரம் 12

கொண்டல்காள்! உம்மைக் குறித்தே தொழுகின்றேன்;

அண்டர்கா ணாஅரங்கத் தம்மாணைக் கண்டு

மனத்துள் அவத்தைப் படும்என்மையல் எல்லாம் சொல்லி,

புனத் துளவத் தைக்கொணரீர் போய்.

Meaning:

Oh dark, rain-bearing clouds (கொண்டல்காள் koNDalkAL)! aDiyEn extends my

prostrations directed at You alone. Please travel to SrIrangam, have audience with my Lord and brief Him on all the sorrows (அவத்தை avattai) that aDiyEn is experiencing because of my passion (என் மையல் en mayal) to be united with Him and bring back His garland of forest tuLasI (புனத் துளவம் punat tuLavam) to console me and cope with my viraha tApam.

பாயிரம் 13

போய்அவனி யில்சில புறச்சமயம் நாடும்

பேய்அறிவை விட்டுஎழு பிறப்பையும் அறுப்பீர்!

ஆயனை, அனந்தனை, அனந்த சயனத்துளம்

மாயனை, அரங்கனை வணங்கி, மருவீரே.

Meaning:

Oh people! Please make a pilgrimage to Srirangam and worship the MAyAvi there resting on the bed of Adi Seshan with the name of Anantan! If You do so, Your sorrows and disappointments arising from the hot pursuit of kudrshTi and kumati matams (குமதி மதங்கள்) will be destroyed; You will gain true j~nAnam on the tattvams and rahasyams and You will skip thereby all the seven kinds of births!

பாயிரம் 14

மருவு தந்தையும், குருவும், எந்தையும்,

மருள் கெடுப்பதும், அருள் கொடுப்பதும்,

உருக்கு நெஞ்சமும், பெருகு தஞ்சமும்,

உரிய ஞானமும், பெரிய வானமும்,

திருஅரங்கனார், இருவர் அங்கனார்,

செங்கண் மாயனார், எங்கள் ஆயனார்,

அருள் முகுந்தனார், திருவை குந்தனார்

அமல நாதனார், கமல பாதமே.

Meaning:

SrI RanganAtham is my dear Father, who raised me with affection; He is my revered

AcAryan, who performed precious upadeSams. He is my unquestioned Lord. His sacred feet are the destroyers of nescience (aj~nAnam), source of divine mercy, melting with affection for the devotees. They grant detachment from perishable sukham, bless us with true knowledge about the three tattvams leading to blissful anubhavams at Paramapadam. That Lord of SrIrangam is a mAyAvi, who incarnated as the dear cowherd (Ayan) and has the name of Mukundan, who grants moksham. He is the Lord of VaikuNTham and has Brahman and Rudran have been blessed to have their abodes in His limbs. The blemishless lotus feet of Lord RanganAthan are every thing for aDiyEn.

பாயிரம் 15

பாதியாய் அழுகிய கால் கைய ரேனும்,

பழிதொழிலும், இழிகுலம் படைத்தா ரேனும்,

ஆதியாய்! அரவணையாய்! என்பர் ஆகில்,

அவர்அன்றோ, யாம்வணங்கும் அடிகள் ஆவார்.

சாதியால், ஒழுக்கத்தால், மிக்கோ ரேனும்,

சதுர்மறையால், வேள்வியால், தக்கோ ரேனும்,

போதில்நான் முகன்பணியப் பள்ளி கொள்வான்

பொன் அரங்கம் போற்றாதார் புலையர் தாமே.

Meaning:

Those who eulogize the Lord of SrIrangam as the Primordial Being and as the One who has Adi Seshan as His bed are blessed people are the great ones worthy of our worship even if they may be lepers with rotting legs and hands and are from ignoble kulam as well as performers of heinous acts. On the other hand, those from noble caste known for their AcArams, anushThAnams and performance of yAgAs are to be recognized as karma caNDALars, when they do not worship the Lord engaged in yoga nidrai adored by caturmukha Brahma devan.

பாயிரம் 16

புலை ஆம் பிறவி பிறந்து என்செய்தோம்! பொன்னி பொன் கொழிக்கும்

அலையார் திருஅரங்கத்து எம்பிரான் நமது அன்னையொடும்

தொலையாத கானம் கடந்த அந்நாள், தடந்தோறுமத் புல்லாய்,

சிலையாய், கிடந்திலமே, நெஞ்சமே! கழல் தீண்டுகைக்கே.

Meaning:

Oh My mind! What did we gain by taking this birth prone to despicable attributes (புலைஆம் பிறவி? pulai Am piRavi?). Our Lord residing at SrIrangam, where the waves of the river Cauveri bring in and place alluvial gold at His feet, took RAmAvatAram and crossed the fearsome and trackless forests with His PirATTi and during that time, the forest paths had the sambandham of His sacred feet. What a pity that we did not take the form of the stones and blades of grass during the Lord's trek across those forest paths to have the saubhAgyam of contact with the sacred feet of the Lord?

பாயிரம் 17

தீண்டா வழும்பும், செந்நீரும்

சீயும், நிணமும், செறி தசையும்

வேண்டா நாற்றம் மிகும் உடலை

வீணே சுமந்து மெலிவேனோ?

நீண்டாய்! தூண்டா விளக்கு ஒளி ஆய்

நின்றாய்! ஒன்றாய்! அடியாரை

ஆண்டாய்! காண்டா வனம் எரித்த

அரங்கா! அடியேற்கு இரங்காயே!

Meaning:

Oh Lord who grew tall during Your incarnation as Trivikraman! Oh Lord, who is the self-luminous jyoti burning bright without any kindling of the wick! Oh Lord who stays as the matchless Supreme Being! Oh Master, who has Your bhaktAs devoted to You as bonded servants! Oh Prabhu, who burnt KaaNDava Vanam during Your KrshNAvatAram! You should display compassion for this lowly servant!

Comments:

This nirveda pAyiram lamenting about the futility of wasted life and prayer for the Lord's dayA is a moving one! The poet gives a good description of the items that cover and constitute this perishable body, which is lavished with all upacArams . "வழும்பு (vazhumpu)" refers to the smooth, watery substance surrounding body fat. "தீண்டா வழும்பு (tINDA vazhumpu)" means the detestable fatty material that repels one's touch. "செந்நீர் (cennIr)" is red blood. "சீ (ci)" is pus. "செறி தசை (ceRi tacai)" are the

muscles interspersed between the fatty bodies. வேண்டா நாற்றம் மிகும் உடல் (vENDAnARRam mikum uDal)" stands for this body with revolting odors. The poet asks why one carries this body chasing undesirable things and wear oneself down? Next, the divya kavi offers his sweet salutations to the matchless Lord of SrIrangam, who incarnated as Trivikraman and KrshNan and prays movingly for the showering of His dayA on him.

பாயிரம் 18

வீரர்அங்கு ஆகிய ஐவரை மாற்றி, விடஅரவின்

போர் அரங்கு ஆக நடித்த பொற்றாள் பற்றி, " பொன்னி நல்சீர்ச்

சீர் அரங்கா! நின்தொழும் பன்" என்றே சிந்தை செய்கில், அது

கூர்அரம் காண்நெஞ்சமே! - வஞ்ச மாயக் கொடு வினைக்கே.

Meaning:

Oh Lord of SrIrangam, who transforms the powerful five sensory organs and keeps them under control so that they do not run after perishable vishaya sukham! Oh the Master of SrIrangam who used the hoods of the quarrel some serpent named KaaLiyan as a delightful stage for Your divine dance! Oh RangarAja who is surrounded by the auspicious waters of the river Cauveri, who has arrived at Srirangam and performed SaraNAGati at Your sacred Feet! Oh RangA! The remembrance that aDiyEn has of myself as Your eternal servant is the sharp sword that cuts the two deceitful vinalis (shackles of pApams and puNyams). May Thou be pleased to know about this!

Comments:

Here, the divya Kavi reveals to his mind the secret to cut asunder the dvandvam of pApam and puNyam that serve as shackles and retards one's progress to moksha sukham. He says that the dhyAnam of the divya nAmAs of the Lord is the sharp sword that will free one from the two vinaikaL.

பாயிரம் 19

கேசவனையே செவிகள் கேட்க; திரு அரங்கத்து

ஈசனையே சென்னி இறைஞ்சிடுக நேசமுடன்

கண்ணனையே காண்கஇரு கண்; இணர்கொள் காயாம்பூ

வண்ணனே வாழ்த்துக என் வாய்.

Meaning:

May aDiyEn's ears listen always to the laudatory stuti about Lord KeSavan! May

aDiyEn's head bow before Sri RanganAthan! May aDiyEn's pair of eyes see the subhASraya tirumEni of KaNNan with bhakti! May aDiyEn's mouth perform pallANDu always for the Lord of SrIrangam, who has the beautiful blue hue of the bunch of kAyAmpoo!

Comments:

This pAyiram reminds us of the MukundamAIA Slokam of Sri KulaSekhara AzhvAr, where he appeals to each of His limbs to take part in a specific kaimkaryam to the Lord (jihve kIrtaya keSavam).

பாயிரம் 20

வாயின் இரங்கினை; ஆரம் எறிந்தனை;

வால்வளை சிந்தினைதண்

பாயலை உந்தினை; மாலை அடைந்தனை;

பாரில் உறங்கி லையால்

கோயில் அரங்கனை, மாகன கம்திகழ்

கோகனம் பொலியும்

ஆயிழை நண்பனை; நீயும் விரும்பினை

ஆகும்; நெடுங்கடலே!

Meaning:

Oh the mighty grand Ocean! You like myself are seeking the compassion of the Lord through stuti by your mouth!! You throw out the necklaces of pearl! You spill out beautiful white conches! You attain glory through such kaimkaryams! You shine with your dark hue. You maintain your rhythm. You send out waves day and night without taking any break for resting or sleeping. Therefore, you must also be hopelessly in love with Sri RanganAthan, who is the Lord of the Lady who is seated on a golden lotus adorning high quality jewelry on Her tirumEni!

Comments:

The dialog of the nAyaki with the restless ocean as a fellow sufferer are housed in the TiruppullANI pAsurams of ParakAla nAyaki. One is reminded of those pAsurams, when nAyaki expresses her intense sufferings from Her Lord as the sky darkens and she dreads the approach of the long, lonely night all by Herself on the sea shore.

"ஆரம் (Aram)" is pearl mAlai. "தண் பாயலை உந்தின (taN pAyalai untina)" refers to

the ocean pushing forward cool waves. Now, the divya kavi focuses on Koil Arangan and His PirATTi, Sri RanganAyaki (ஆயிழை Ayizhai) adorning beautiful gold jewelry (மாகனகம் திகழ் கோகனம் பொலியும் ஆயிழை mAkankam tikazh kOkanam poliyum Ayizhai). "Ayizhai" means one, who is wearing rare and exquisite pieces of jewelry on her tirumeni. The dear friend/Lord of that Ayizhai is identified as Koil Arangan.

பாயிரம் 21

கடல்வழிவிட, நிசிசரர் பொடிபட, இருகண்சீறி

வடகயிலையின் எழுவிடை தழுவியதும் மறந்தாரோ?

அடல்அரவு - அமளியில் அறிதுயில் அமரும் அரங்கேசர்

இடர்கெட வருகிலார்; முருகுஅலர் துளவும் இரங்காரே!

Meaning:

The Lord of SriRangam engaged in yoga nidrai on the powerful Adi Seshan has not arrived to embrace aDiyEn to chase away my sufferings caused by His separation; further, He has not sent the fragrant garland of tuLasI as medicine with compassion in recognition of my intense viraha tApam. Has He now forgotten the many glorious deeds He performed to unite with His devi as at the time of travel to LankA over the frightened ocean as VeerarAghavan and pulverized the asurans there like RAVaNan? At another time during His KrshNAvatAram, He became angry as displayed by His red eyes and subdued the seven big bulls tall like the KailaSa mountain to win the hand of Nappinnai. He embraced the necks of these bulls and broke them during that process aimed to subdue them. Has he forgotten these valorous deeds and abandoned me, who is suffering so much from the separation from Him?

Comments:

கடல் வழி விட்டது (kaDal vazhi viTTatu): The Ocean/Samudra RAjan gave permission to build a dam on himself for the Lord and His army to travel over that dam to LankA for destroying the evil RAVaNan and retrieve SitA PirATTi from RAVaNan's prison.

நிசிசரர் பொடி பட்டனர் (nicicarar poDi paTTanar): In the battle at LankA, the asurans who supported RAVaNan were pulverized by the powerful arrows of Sri VeerarAghavan. Later, Sri RanganAthan took KrshNAvatAram and won the hands of Nappinnai by controlling the strong bulls with His mighty valor. He has helped a lot of ladies before but he does not come now to her (divya kavi's) help and comfort her. The poet asks whether the Lord of SriRangam resting comfortably in His soft snake bed has forgotten to come to her to remove her viraha tApam (அடல் அரவு அமளியில் அறிதுயில் அமரும்

அரங்கேசர் இடர் கெட வருகிலார் aDal aravu amaLiyil aRituyil amarum iDar keDa varukilAr). Has He forgotten me (என்னை மறந்தாரோ? ennai maRantArO?).

பாயிரம் 22

இரங்கத் தனித்தனியே எய்துகின்ற துன்பத்

தரங்கத்தை ஏதால் தடுப்பீர் - 'அரங்கர்க்குக்

கஞ்சம், திருப்பாதம், கார்மேனி' என்று அவர்பால்

நெஞ்சம் திருப்பாத நீர்?

Meaning:

For the Lord of SrIrangam, His sacred feet are like the beautiful lotus flower. His divine body is like the dark rainy clouds. Oh People! You will not turn Your mind away from your despicable acts in search of perishable vishaya sukham and become weak over time from being tossed about in the whirlpool of samsAram. How are you going to survive the dangers posed by the fierce waves of samsAram without the powerful support of the reflections (dhyAnam) on the subhASraya tirumEni of the Lord and His ananta kalyANa guNams?

Comments:

The divya kavi asks a pointed question:

You people who do not turn Your minds towards the sacred feet of the Lord of SrIrangam! "துன்பத் தரங்கத்தை ஏதால் தடுப்பீர்? (tunpat taranagattai EtAl taDupplIr?)". Which way are you going to cross over the miserable samsAric ocean?

பாயிரம் 23

நீர் இருக்க, மடமங்கைமீர்! கிளிகள்

தாம் இருக்க, மதுகரம் எலாம்

நிறைந்திருக்க, மடஅன்னம் முன்னம்நிரை

யாய்இருக்க, உரையாமல் யான்,

'ஆர் இருக்கினும், என் நெஞ்சம் அல்லது, ஒரு

வஞ்சம் அற்ற துணைஇல்லை' என்று,

ஆதரத் தினொடு தூதுவிட்ட பிழை

ஆரிடத்து உரைசெய்து ஆற்றுவேன்?

சீர்இருக்கும் மறைமுடிவு தேடரிய

திருஅரங்கரை வணங்கியே

திருத்துழாய்தரில், விரும்பியகொடு

திரும்பியே வருதல் இன்றியே,

வார்இருக்கும் முலைமலர் மடந்தைஉறை

மார்பிலே, பெரிய தோளிலே,

மயங்கி இன்புறமுயங்கி, என்னையும்

மறந்து, தன்னையும் மறந்ததே.

Meaning:

Oh my dear friends, who are timid and bashful by nature! While all of you are available along with the pretty parrots, the bevy of bees, and groups of beautiful swans ready to be approached to serve as my messenger to travel to my Lord's side and brief Him on the deep suffering caused by His abandonment of aDiyEn, I trusted my mind as the fittest ambassador for such a mission! What a folly that I have made with that decision! In stead of pleading my sorrowful case, my mind fell in love with the beautiful chest of the Lord of Srlrangam, where Periya PirATTi resides and out of its deep passion over the mighty shoulders of the Lord, my mind embraced them and forgot all about me and the mission that was given to it. How could I have made such an inappropriate choice in selecting my mind over any one of you to entrust it to this personal and important mission?

Comments:

The nAyaki sent her mind as a messenger to the Lord's side. It does not return home. The nAyaki wonders whether the mind fell head over heels in love with the Lord and chose to stay right there at Srlrangam. The nAyaki regrets her folly in choosing her mind as the messenger, while there were so many other trust worthy ones were available such as her dear friends, the parrots, the honey bees and swans (ஆதரத்தினொடு தூது விட்ட பிழை ஆரிடத்து உரை செய்து ஆற்றுவேன்? AdarattinoDu tUtu viTTa pizhai AriDattu urai ceytu ARRUvEn?). My mind has forgotten me and has also forgotten itself (என்னையும் மறந்து, தன்னையும் மறந்ததே ennaiyum maRantu, tannaiyum maRantatE).

பாயிரம் 24

மறக்குமோ? காவில் மது அருந்தி, அப்பால்
பறக்குமோ? சந்நிதி முன்புஆமோ? - சிறக்கத்
தருவரங்கள் கேட்குமோ? தாழ்க்குமோ? - நெஞ்சே!
திருஅரங்கர் பால்போன தேன்.

Meaning :

Oh my mind! Will the honey bee sent as a messenger to my Lord RanganAtha will be distracted from its mission to bring the news about my sorrows due to the separation from Him and spend its time tasting honey from the flowers in the verdant groves on the way and forget about myself and the delivery of my message? Would it miss its destination and loose its way? Will it arrive safely at the big temple of my Lord to deliver the message? Will this honey bee request boons from my Lord or be distracted by other happenings and prolong my agonies by not delivering my message without delay?

பாயிரம் 25

தேன்அமரும் சோலைத் திருவரங்கர் எப்பொருளும்
ஆனவர்தாம்; ஆண், பெண், அலி, அலர்காண், அம்மாளை!
ஆனவர்தாம் ஆண், பெண், அலிஅலரே ஆமாகில்,
சானகியைக் கொள்வாரோ தாரமாய்? அம்மாளை!
தாரமாய்க் கொண்டதும்ஓர் சாபத்தால், அம்மாளை!

Meaning:

The Lord of SrIrangam surrounded by fertile green groves desired by the honey bees constitutes indeed all the objects. He is yet not male, female or transgender! ammAnai! If He who is every thing is understood as not being male, female or transgender, how can He realize SitA PirATTi as His wife? ammAnai! Even the reality of having SitA PirATTi as His consort is only due to a (strange) curse! ammAnai!

Comments:

ammAnai is a game played by young girls; it is also a feature of the Kalampakam mode of Tamizh poetry. It has many meanings including that being recognized as AmarAvati, the capitol of Indran. As a part of the grammar for Tamizh poetry, Kalampakam has to have its verses in all the 18 features/formats. One of the 18 limbs of Kalampakam is

ammAnai.

பாயிரம் 26

மாணை எய்தவர் இன்னம் என் மட

மாணை எய்திலர்; நேமியால்

மாலை தந்தவர் பைந்து ழாய்மது

மாலை தந்திலர்; இந்திரன்

சோணை மாரி விலக்கி விட்டவர்

சொரிகண்ண மாரி விலக்கிலார்;

சுரர்தமக்கு அமுதம் கொடுத்தவர்

சோதிவாய் அமுதம் கொடார்;

தாணை ஐவர் கொடிக்கு அளித்தவர்

தாணை கொண்டது அளிக்கிலார்;

சங்கரற்கு இரவைத் தடுத்தவர்

தையலுக்கு இரவைத் தடார்;

ஆணை முன்வரும் அன்பு ளார்முலை

ஆணை முன்வரும் அன்பிலார்;

அணிஅரங்கர் நடத்தும் நீதி

அநீதி யாக இருந்ததே!

Meaning:

Once upon a time, during His RAmAvatAram, the Lord of SrIrangam aimed an arrow at Maaya Maareecan (in the disguise of a golden deer) for the sake of SitA PirATTi. He has not reached even now my dear daughter, who has the eyes like a young deer. During the great war at Kurukshetram, He hid the Sun with His cakram and created an artificial sun set. He has however not granted His honey-laden, green garland of sacred tiruttuzhAi. A long time ago, He held aloft the Govardhanam hill as a protective umbrella to ward off the fierce rain storms sent by Indran. He has however not stopped the abundant flow of tears from my dear daughter's eyes. He presented once the celestials with nectar brought out of the churning of the Milky Ocean. For my daughter

however, He has not blessed her with the blissful nectar flowing from His mouth. He blessed Draupati with unceasing flow of vastram, when she was being humiliated by a brother of Duryodhanan and protected her. He has not however presented the PeetAmbaram that he has worn to my daughter. He removed the curse of Rudran, who had to eke out His livelihood through begging. He has not chased away the night, which is growing ceaselessly like the dark night of deluge. The Lord, who presented promptly before His bhaktan, the mountain like elephant, Gajendran, to free him from the clutches of the jaws of the crocodile has however been heartless in the case of my daughter with breasts like mountain and has not appeared before her to grant her boon of union with Him. He has harshly ignored my daughter. The way of conducting the nATakam at the divine stage (Tiruvarangam) by the Lord is without justification and seems to be outside the rules and protocols being administered in an even handed manner. Thus laments the worried mother in defense of her suffering daughter and cites injustice.

Comments:

The mother of the nAyaki builds up a list of injustices meted towards her beautiful daughter by Sri Ranganathan and accuses Him of double standards. She asks: Is it proper, is it fair to intercede on other's behalf and ignore her daughter's plight? She observes sarcastically: "அணி அரங்கர் நடத்தும் நீதி அநீதியாக இருந்ததே! (aNi arangar naDattum nIti anItiyAka iruntatE!)".

பாயிரம் 27

இருளினும் வெளியினும், மருளினும் தெருளினும்,

இன்பமே அடையினும், துன்பமே மிடையினும்,

ஒருவர்முன் புகழினும், இருவர்பின்பு இகழினும்,

ஊன்இறந்து அழியினும், யான் மறந்து ஒழிவனோ

சுருதிநின்று ஓலிடும் கரதலம் நாலொடும்,

துவளும்நூல் மார்பமும், பவளவாய் மூரலும்,

திருஅரங் கேசர்தம் சுருள்கருங் கேசமும்,

செய்யநீள் முடியும், அத் துய்ய சேவடியுமே?

Meaning:

During the night time or day time, during the time of delusion due to the power of mAyA or at times when my faculties are clear and sharp, during times of happiness or my intense sorrow, during times in which people eulogize me or insult me before a crowd and even if my body gets destroyed, aDiyEn cannot forget the four hands of Lord

RanganAthan celebrated by the four vedAs, His chest with yaj~nopavItam that gently sways with His breathing, His enchanting smile associated with His coral red lips, dark curly bluish black tresses, His Long crown and red lotus soft Sacred Feet.

Comments:

Even during dark and fearsome nights (இருளினும் iruLinum) or during bright days filled with sun shine (வெளியினும் veLiyinum), aDiyEn will not forget your divya mangaLa rUpam. aDiyEn cannot forget Your lotus red feet either when I am deluded as a result of being under the power of மாயை/மருள் (mAyai/maruL) or when my mind is free from its influence (தெருள் teruL). Praises or insults won't distract aDiyEn from the divya saundaryam of Lord Ranganathan and the enchanting smile (மூரல் mUral) arising from His coral red lips (பவள வாய் மூரல் pavaLa vAy mUral).

பாயிரம் 28

சேவடியால் மூஅடிமண், தென்அரங்கத்து அம்மான்! நீ

மாவலியால் வாங்கியநாள், மண் உலகோ - மூஉலகும்

வீசும்கா லோ - வலிய வெவ்வினையேன் நெஞ்சமோ

பேசுங்கால், ஏதோ பெரிது?

Meaning:

Oh Beautiful RanganAtha! You did seek from MahA Bali a piece of land measuring three steps as a gift; You intended to use Your soft red feet for the measurement and ended up measuring the entire universe with just two steps. Which one among the three was considered the largest in dimension at that time? Is it?

- the Earth under Your sacred foot
- the auspicious foot that contained under it the entire three worlds or
- aDiyEn's cruel mind that delights in accumulating more and more sins and yet places Your mighty tiruvaDi inside it?

Comments:

This pAyiram reminds us of SvAmy NammAzhvAr's pAsuram, where He queries the Lord in a similar vein, "யார் பெரியவன் yAr periyavan?"

பெருவரம் கேசவன் அல்லாது, அருள்செயும் பேர் இலை; வேறு
ஒருவர் அங்கே, சற்றும்ஓதார், என்காதலை, ஓடிஎங்கும்
கருஅரங்கே சலிக்கத் திருவோர்க்குக் கருணை செய்யும்
திருஅரங் கேசற்கு நீசொலல் வேண்டும், செழுங்குருகே!

Meaning:

Oh flourishing crane! The lofty Sri RanganAthan blesses us with desired boons; there is no one other than Him (KeSavan) to enrich us with the lofty boons that we seek. There is no one, who will rush to His side and convey my longings. Therefore, please rush to His side on my behalf and describe to Him my passion for Him. He is the One, who blesses the samsAris engaged in experiencing endless cycles of births and deaths even from the time of being an embryo in the mother's womb.

குருகுஉறங்கு கானலே! கருநிறம்கொள் பானலே!
கொடிஇருண்ட ஞாழலே! நெடியகண்டல் நீழலே!
பொருதரங்கவேலையே! நிருதர்அங்க மாலையே!
போதுஅயின்ற கம்புளே ! ஏதைஎன்று இயம்புகேன்
திருஅரங்கர் இணைஇலா ஒருபுயங்க - அணையிலே,
திகழ்வலக்கை கீழ்தா, முகிழ்மலர்க்கண் வளர்வதோர்
கருணைநம்பு வதனமும், அருணவிம்ப அதரமும்,
காவிகொண்ட மேனியும், ஆவி கொண்டு போனவே!

Meaning:

Oh sea side beach, where the cranes reside during their travels! Oh KarunkuvaLai flower with a black hue! Oh Kumkuma tree with creepers all around that hide your features! Oh shadow of the long tAzhai palm leaves! Oh ocean with breaking waves! Oh dusk time with the dark hue like the color of the asurans! Oh water bird, which feast on the flowers! How am I going to describe my feelings on seeing you all the invocation of memories from those experiences? The Lord of Tiruvarangam is lying on the matchless snake bed of Adi Seshan with His right hand as support for His head. His lotus red eyes are exuding His grace. His red lips remind aDiyEn of the ripe Kovai fruit and His dark

hue of His body and the His divya saundaryam has stolen my heart!

பாயிரம் 31

போனகம் பதினாலு புவனம்; திருப்பள்ளி

பொறி அரவணைப் பாற்கடல்;

பூமடந்தையும் நில மடந்தையும் தேவியர்;

புராதன மறைக்கும் எட்டா

வானகம் பேரின்ப முடன்வீற் றிருக்கும் இடம்;

வாகனம் வயின தேயன்;

மலர்வந்த நான்முகன் திருமைந்தன்; அவன்மைந்தன்

மதிசூடி; வாக வன்முதல்

தேன்நறு ந்தொடைமௌலி முப்பத்துமுகக் கோடி

தேவர் உனதுஏவல் செய்வோர்;

திங்களும் பரிதியும், சங்கமும் திகிரியும்;

திரிவனவும் நிற்பனவும் ஆம்

ஏனைமன் உயிர்முழுதும் விளையாட நீவகுத்

திட்ட பல மாயை; அதனால்,

எழில்அரங்கம் துயிலும் எம்பிரான்! நிற்பெருமை

யாவரே வாழ்த்து வாரே?

Meaning:

Oh Lord of SrIrangam reclining on Your serpent bed (Adi Seshan)! Your food is the fourteen lokams. Your beautiful Sayanam is at the Milky Ocean. Your wives are the lady with abode on the lotus flower, and BhU devi. The choice and desired place of residence for You is the ancient Paramapadam, whose majesty can not be described even by the timeless VedAs. Your vehicle for transportation is GaruDan. Brahma devan is Your beautiful child born from Your nAbhi Kamalam. The son of Brahma devan who was born from your navel is Rudran adorning the crescent Moon on His tresses. Those who perform kaimkaryam for You are the 33 crores of devAs adorning honey dripping flower garlands. Your conch and disc are Candran and SUryan. The wondrous entities created

by You are moving and stationary ones.

Comments:

This is a PallaNDu to Sri RanganAtham with the focus on His sarvAntaryAmitvam and unparalleled aiSvaryam (ubhaya vibhUti).

பாயிரம் 32

வாமும் மௌலித் துழாய் மணமும்
மகரக் குழை தோய் விழி அருளும்
மலர்ந்த பவளத் திருநகையும்
மார்பில் அணிந்த மணிச் சுடரும்
தாமும் முளரித் திருநாபித்
தடத்துள் அடங்கும் அனைத்து உயிரும்,
சரண கமலத்து உமைகேள்வன்
சடையில் புனலும் கானேனால் -
ஆழம் உடைய கருங்கடலின்
அகடுகிழியச் சுழித்து ஓடி,
அலைக்கும் குடகாவிரி நாப்பண்
ஐவாய் அரவில் துயில்அமுதை
எழு பிறப்பில் அடியவரை
எழுதாய் பெரிய பெருமாணை,
எழுதஅரிய பெருமான் என்று
எண்ணாது, எழுதி இருந்தேனே!

Meaning:

Out of aDiyEn's ignorance and simple minded thinking, I was driven to conclude that I could capture effectively the supreme saundaryam of Lord RanganathA's tirumEni in my portrait of Him. What a fool I have been to think of painting those limbs that stand as

testimony to the highest of the sAmudriKA lakshaNams! aDiyEn tried to draw the portrait of this Supreme Lord and the Grand Sire (Periya PerumAL RanganAthAn) resting on the five hooded serpent bed right in the middle of the Cauvery river flowing from the west. He never lets any of His aDiyArs return to the samsArIC world and is like nectar to experience. That Cauvery river swirls swiftly around His soft bed with the power that could cause a mighty whirlpool in the center of the deep ocean. On this bed of Adi Seshan, the Lord is seen with His fragrant and divine tuLasI garland adorning His crown. The Makara kuNDalams dangle from His ears. His eyes are full of compassion for His aDiyArs. The sweet smile pervades His coral red lips. The lustre from the Kaustubham gem from His chest illumines the places around. All the sentient are seen housed in the lotus flower springing out of His navel. At His tiruvaDi, the waters of GangA pouring out of the matted locks of Lord SivA are not seen but the sahya parvata kumAri, Cauveri is recognized.

Comments:

"அடியவரை ஏழு பிறப்பில் எழுதாத பெரிய பெருமான் (aDiyavarai Ezhu piRappil ezhutata periya perumAn)" is the salutation to Lord RanganAthA, who shows His abahya mudrai and assures the PrapannAs that that they are not returning ever to the samsArIC world in any one of the seven kinds of births. The seven kinds of birth are as devAs, humans, animals, birds, crawlers, aquatic animals and plants.

"எழுத அரிய பெருமான் என்று எண்ணாது, எழுதி இருந்தேனே (ezhuta ariya perumAn enRu eNNatu, ezhuti iruntEnE)":

I did not think that Lord RanganAthAn's beauty can be captured in a painting and persisted in my foolish act of painting Him and wasted my time.

"முளரித் திருநாபி பெருமான் (muLarit tirunAbhi perumAN)" is PadmanAbhan. muLari means the lotus; on that lotus growing out of the nAbhi of the Lord, BrahmA sits and creates the seven kinds of living entities.

பாயிரம் 33

இருங்குங்குமத் தோள் அரங் கேசர்; முன்நாள்

இலங்காபுரம் காவலன், காலி னால்வீழ்

கருங்குன்று போல், மண்முகம் குந்திவீழக்

கண்டார்; எனக்குஇன்று தண்தார் அளித்தால்

மருங்கு எங்கும் வம்புஓதுவார் வாய்அடங்கும்;

வாடைக்கும், நிலமங்கைஆடைக்கும், நோகேன்;

நெருங்கும் தனம்சந்தனம் பூசல் ஆகும்;

நீளாதுஇரா; மையல் மீளாது இராதே.

Meaning:

In ancient times, the Lord of SrIrangam fought with the king of LankA and made him fall like a giant black mountain lifted up by fierce winds to fall with its face on ground. That Lord adorning vermilion on both of His mighty shoulders could have put an end to all the gossip by the citizens around about me, if He had blessed me with His cool garland of tuLasI. Had I received that gift, I would not have minded the damp wind and the noise made by the ocean serving as a skirt for the earth. If I had that saubhAgyam of receiving the Lord's tuLasI garland, my viraha tApam would be under control and the night would not prove to be long; my disease arising from the unrequited love for the Lord would heal and I can smear cool sandal paste on my dense breasts and it won't burn my skin like fire as before.

Comments:

"காலினால் வீழ் கரும் குன்று போல், மண் முகம் குந்தி வீழக் கண்டார் (kAlinAl vlzh karum kunRu pOl, maN mukam kunti vlzhak kaNDAr)" is a beautiful image of RavaNan falling with face on ground like a hill that is uplifted by a violent wind and ends up with face down. "தண் தார் (taN tAr)" is the cool tuLasI garland.

"மருங்கு எங்கும் வம்பு ஓதுவார் வாய் அடங்கும் (marunku enkum vampu OtuvAr vAy aDankum)" refers to the quenching of the gossip all around that Sri Ranganathan abandoned this poor love lorn girl.

"மையல் மீளாது இராதே (maiyaI mIIAtu irAtE)" means that the love sickness (viraha tApam) can not but disappears once the nAyaki received the sacred tuLasI garland adorned by Her Lord.

பாயிரம் 34

தேடு கின்றனை, ஐம்பொறி களுக்குஇரை;

தேடியும் கிடையாமல்,

வாடு கின்றனை; வீடுசென்று, என்று, இனி,

மருவுவை? - மட நெஞ்சே!

ஆடு கின்றிலை, அழுகிலை, தொழுகிலை

அரங்கனைக் கரம்கூப்பி,

பாடு கின்றிலை, நினைகிலை - பதின்மர்தம்

பாடலின் படியாயே.

Meaning:

Oh dumb and uninformed mind of mine! You do not hold your palms in anajali mudrai and offer your praNAmams to Lord RanganAthana! You do not dance with joy from the performance of such anjalis. You do not shed tears of joy from such an experience. You do not eulogize the Lord of SrIrangam as the eleven AzhvArs did. You do not meditate on the Lord of SrIrangam. You seek food for your five senses. You sorrow over the inabilities to find adequate food for them. When then are You going to arrive at Paramapadam?

Comments:

"ஐம்பொறி (aimpoRi)" are the five sensory organs.

Mind, mouth, eye, nose and ear are the processors of the vishaya sukhams. They seek food (இரை irai). You feel sorrow, when you do not find the food (இரை தேடியும் கிடையாமல் வாடுகின்றாய் irai tEDiyum kiDaiyAmal vADukinRAy). வீடு? When will you attain Paramapadam?

பாயிரம் 35

ஆயினை, மனையை, சேயினை, பிதாவை,

அனைத்தினை, தனத்தினை, விரும்பும்

பேயினை மறந்து, நோயினை, மூப்பை

பிறப்பினை, இறப்பினை துடைப்பீர் -

ஆயனை, முளரி வாயனை, எங்கள்

அமலனை கமலனைப் பயந்த

தாயனை, நெடிய மாயனை, வடபால் -

தரங்கனை, அரங்கனை - தொழுமே.

Meaning:

Oh people who wish to chase away Your aj~nAnam (ignorance) that tightly holds You to your desires for the company of your wife, parents, food and material wealth! Those desires stand in the way of Your attaining moksham, a state free from samsAric

sorrows, old age, repeated births and deaths. To gain this bhAgyam, please prostrate before Sri RanganAthan, who grew up in tiru AypADi, who has lotus red lips (முளரி வாயன் muLari vAyan), blemishless (அமலன் amalan), the mother of Brahma devan residing in the lotus growing out of the nAbhi (கமலனை பயந்த தாயன் kamalanai payanta tAyan). He is a mAyAvi of wondrous sports (ceshTitams) and sleeps on the leaf of banyan tree as well as on the Milky Ocean.

பாயிரம் 36

தொழப்பெறாதது அந்த ஆரணத்து அந்தமே;

தொட்டு இருத்ததும் வாரணத் தந்தமே;

வழுத்துதாள் முன்பு வனம் கடந்ததே;

மலர்ந்த உந்திமுன் புவனங்கள் தந்ததே;

ஒழித்த தும்குழைச் சங்கரன் சாபமே;

ஒசித்ததும் குழைச்சு அங்குஅரன் சாபமே;

அழித்ததும் பொரு தானவர் அங்கமே;

அரிதன் ஊர்இனிது ஆன அரங்கமே.

Meaning:

VedAntam is of the nature, which eulogizes the Lord and yet does not fully comprehend His unlimited glories. The tusk of the fierce, royal elephant of KamSan was broken by the Lord's hand during His KrshNAvatAram. His famous tiruvaDis crossed the daNDakAraNyam during His RAmAvatAram. The blossomed lotus on his navel created all these worlds. The curse related to the brahmahatti dosham of Sivan adorning the conch ear rings was removed by this Lord of SriIrangam.

பாயிரம் 37

அரங்க மாளிகைக் கருங்கடல் வண்ணனை,

ஆலிமா முகிலை, வாலி காலனை,

இந்த னூர்உறை எந்தை பெம்மானை,

ஈசன், நான்முகன், வாசவன் தலைவனை,

உள்ளுவார் உள்ளத் துள்உறை சோதியை,

ஊரகம் நின்றருள், நீரகத்து அடிகளை,

எவ்வுள் மாயனை, தெய்வ நாயகனை,

ஏர்மலி சிகரத்து நீர்மலை ஆதியை,

ஐவாய் அரவில் அறிதுயில் அமலனை,

ஒருகால் மொழியினும், ஒழிகுவை - நெஞ்சே!

ஓதநீர் ஞாலத்து உழலும்

ஒளவியப் பிறப்பில் அழுந்தி வாடுவதே.

Meaning:

Oh my mind! If you utter the name and eulogize even once the name of the Lord of Srirangam big temple, resembling a deep bluish black ocean, you will escape from drowning in the ocean of samsAram and be redeemed. Same result can be gained by worshipping the Lord of TiruvAli, who looks like the dark, bluish black clouds of the rainy season or the Lord who was the enemy of Vaali and resting on His serpent bed with the tirunAmam of ParimaLarangan at TiruindaLUr. He is my Father and the Supreme God for Sivan, Brahma devan and Indran. He is of the form of jyoti that enters and resides in the mind lotus. He rushes to the side of His devotees, when they meditate on Him. He is the Lord presiding over the divya desams of Urakam, Neerakam et al. He is the mAyAvi with the name of Veeraraghavan, who rests on Adi Seshan at TiruveLLUr. He is the Lord of the devAs. He is the Supreme Lord reclining on His five headed snake bed at the top of the peak of Tiruneermalai and engages in yoga nidrai. If you meditate with bhakti on any one of the above EmperumAns, You will be freed from being tossed about in the ocean of samsAram.

பாயிரம் 38

வாடி ஓட வனசம் அன்ன

இருகண், வெள்ளம் அருவிபோல்

மருவி ஓட, மதனன் வாளி

உருவி ஓட, வாடை ஊடு

ஆடி ஓட, அன்றில் ஓசை

செவியில் ஓட, வண்துழாய்

ஆசை யோடும் எங்கள் பேதை

ஆவிஓடல் நீதியோ? -

மோடிஓட, அங்கி வெப்பு

மங்கிஓட, ஐங்கரன்

முடுகி ஓட, முருகன் ஓட,

முக்கண்ணாசர் மக்களைத்

தேடி ஓட, வாணன் ஆயி

- ரம் புயங்கள் குருதிநீர்

சிந்தி ஓட, நேமி தொட்ட

திருஅரங்க ராசரே !

Meaning:

Oh Ranganatha! In the battle with BaaNAsuran, his protector, Goddess DurgA ran away, agni lost his fire power and ran away from the battle field like the elephant god with five hands. His brother Murugan followed suit in pursuit. Sivan, the father, ran away in search of His two boys. The thousand arms of BaaNAsuran cut off by the disc of the Lord were lying in a pool of blood. Oh RanganAtha of such exquisite valor! Is it fair for You to drive my daughter to her death because of Your neglect? No, it should not happen. She is already pouring out river of tears from both her eyes like a forest waterfall and those eyes are shriveled from constant weeping. The flower arrows of Manmathan have already found their target and are causing immense pain by passing through her body. The holes left behind by the passing arrows serve as a passage way for the damp, evening wind and cause more sorrow and suffering. The shattering, sorrowful sound of the anRil bird penetrates her ears. Is it fair that this girl of mine should suffer so much and loose her life for desiring Your rich tuLasI garland as a prasAdam?

பாயிரம் 39

சருகு அருந்தி ஐம்பொறி வருந்துஅருந்

தவர்கள், அண்டர், குஞ்சர முகன், குகன்

பருதி, சந்திரன், சிவன், அயன், புரந்

தரன், நிரந்தரம் பரவும் எந்தை ஊர் -

குருகை, தஞ்சை, தென்கரைபுரம் குறுங் -

குடி, குடந்தை, வண்துவரை, இந்தனூர்,

திருவைகுந்தம், அஞ்சன சிலம்பு, அயிந் -

திரபுரம் , செழுந்திரு அரங்கமே.

Meaning:

The sages perform powerful penance and subsist on eating dried up leaves and make their five sensory organs suffer. The divya desams dear for eulogy and prostration by those renowned sages, devAs, VinAyakan, Murugan, Adityan, Candran, Sivan, Brahma and Indran at all times are: TirukkurukUr, Tiru tanjai, beautiful TirukkaNNapuram. TirukkurunguDi, TirukkuDantai, fertile DwArakA, TiruintaLUr, Sri VaikuNTham near AzhvAr Tirunagari, TiruvenkaTam and Tiruvaheendrapuram.

பாயிரம் 40

திருஅரங்கம் திருக்கோயில்

சேர்ந்து, உமது திருக்கு ஓயில்,

தருவர், என்றும் வைகும்தம்

தயங்குஒளிசேர் வைகுந்தம்;

ஒருமருங்கில் நந்துஉடையார்

ஒழிந்தார் சனனம் துடையார்;

மருவுமறந் திருப்பீரே -

வணங்கமறந்து இருப்பீரே!

Meaning:

Oh people, who have forgotten to worship the Lord of Srirangam! Please proceed to the big temple at Srirangam. When your confusions as to who is the Supreme Being are over (with His anugraham), the Lord will bless You with the boon of permanent residence at His lustre-filled Supreme abode of Sri VaikuNTham. Any god other than Him can not free you from the horror of repeated cycles of births and deaths. Therefore, give up your pursuit of avidika and kudrshTi philosophies and hasten to change your ways to qualify for this incomparable boon from Lord RanganAthan.

திருப்பொற் பாவைக்குக் கஞ்சம்பொன் ஆக்கிய

சித்தரேம் - சுத்த காயா மலர்என,

உருப்பொற்பு ஆன திருஅரங் கேசனார்

உறகத்து நின்றார்; சென்று இறைஞ்சினோம்;

இருப்பு பாடகம் காட்டினர்; யாம்அவர்க்கு

இரும்பை ஆடகம் ஆக்கினெம்; ஈயத்தை

நருக்கி வெள்ளிய துஆக உருக்குவோம்;

நமது வித்தைக்கு அமுதே அருமையே?

Meaning:

We, the siddhars, transformed the bronze in to gold for constructing the arcai of Sri Devi with the golden pedestal to match. We are at the sannidhi of the most beautiful Lord Ranganathan with the matchless bluish hue of the pure KaayAmpoo. That Lord is standing as arcai at the divya desam of Tiru Urakam. We went there and worshipped Him. There, He showed us a foot AbharaNam made up of iron (பாடகம் pADakam). He also revealed to us that He is residing at the divya desam of pADakam in the seated posture. We converted the iron AbharaNam in to gold and made the samarpaNam. pADakam is also the stage for the dance of the Lord on the hoods of the poisonous serpent, KaaLiyan. It became an arangam. We, as the accomplished siddhars can convert lead in to silver. These feats are not so great and can not be compared to the gaining of the rarest boon of mukti and residing at Sri VaikuNTham eternally and performing kaimkaryams for Sri VaikuNTha nAthan.

அரும்பித் தளைஅவிழ் நாள்மாலை மார்பன்,

அரங்கன், எங்கள்

பெரும்பித்து அளையும் பிறப்பு அறுத்து ஆண்ட

பிரான், சித்தரேம்;

தரும்பித்தளையும் தராவும் பொன்ஆக்கித் தருவெம்;

அப்பா!

திரும்பித்து - அளையினும், நெய்பால் அமுதினும் -

சிந்தனையே.

Meaning:

We are the siddhars of Lord Ranganathan adorning the garlands made of budding flowers, which blossoms later. He is the One, who chases away our confusing births in many yonis without end and who accepted us His dAsans. As siddhars, we transform brass in to gold and adorn MahA Lakshmi, who intoxicates the mind of Lord Ranganatha and BhUmi Devi. Oh Lord! In spite of all these powers, our minds turned to churned butter, ghee, milk and curd in remembrance of Your sports as BALagopalan at Tiru AypADi.

பாயிரம் 43

சிந்திக்கத் தித்திக்கும்; செவ்வாய் துவர்த் துப்புஆம்

புந்திக்குள் ளேஇன்புளி மேவும்; நம்தம்

கருஅரங்கம் தைத்துஅழலும் காவிரியின் ஊடே

திருவரங்கத் தேவளரும் தேன்.

Meaning:

The Lord, Sri Ranganathan resting in the middle of Cauveri river is sweet like honey to experience. When one meditates on Him in one's mind, it creates an aura of sweetness. Recitation of His nAmAs would unite with His sweet, fully ripened lips. It will enhance the sweetness of that anubhavam in our minds. Those meditations would destroy our births in this world.

பாயிரம் 44

தேன் நந்து சோலை அரங்கேசர் சேவடி மேல் விசயன்

தான்அந்த நாளையில் சாத்திய மாலையும், தாள் விலக்கும்

வானம் தருகங்கை நல்நீரும், சென்னியில் வைக்கப் பெற்ற

ஆனந்தம் தான்அல்லலோ - முக்கணான் மன்றுள் ஆடுவதே?

Meaning:

On the thirteenth day of BhArata yuddham, Arjunan performed ArAdhanam for Lord Ranganathan and placed a flower garland at His sacred feet, which were already covered with abundant flowers exuding fragrance. He also washed those sacred feet

with the waters from AkASa GangA, which arose from the water pot (KamaNDalu) of Brahma devan during the Lord's TrivikramaavatAram. Next day, Arjunan saw the same flower garland offered by him to Lord Ranganatha and the waters of AkASa GangA on the matted locks of Lord Sivan. Driven by the joy of these mahA prasAdams on His Siras, Lord Sivan began to dance on the stage (sabha) for the whole world to delight.

பாயிரம் 45

ஆடும் படநா கணைமேல் அணையும்

அமலன், கமலத்தவனும் சிவனும்

நாடும் திருமால், துயில்கோ யிலின்வாய்

நறைவார் பொழிலாடு உறைவார் அளகக்

காடும், குழையைச் சாடும் குவளைக்

கண்ணும், குதலைப் பண்ணும், கரியின்

கோடும், தரளத் தோடும், புருவக்

கோதண் டமுமே - மூதண் டமுமே.

Meaning:

Lord Ranganathan rests at His big temple at SrIrangam on the soft bed of the hooded serpent. The blemishless Brahma devan and Sivan worship this Lord with great devotion every day. Here at the flower gardens of SrIrangam, where honey is dripping from all the blossomed flowers, the soft, black tresses of young girls staying in these groves are seen along with their beautiful eyes resembling the black KuvaLai pushpam, their lilting and sweet speech, the strong breasts like that of the tusks of an elephant, pearl ear rings and bow like brows. This scene is seen indeed in all of the oldest aNDams (Universes).

பாயிரம் 46

அண்டம் முழுது உண்டவர், உமிழ்ந்தவர், இடந்தவர்

அளந்தவர், வளர்ந்தருளும்மா

சண்டபண ஐந்தலை அனந்த சயனம்திகழ்

தரும்திரு அரங்கர் வரைமேல்

கண்டதுஒரு கொம்புஅதில் இரண்டு மகரங்கள் ஒரு

கஞ்சம், இரு வெஞ்சிலை, மணம்

கொண்டதுஒரு கொண்டல், இருகெண்டை,

ஒரு தொண்டை, இரு

கும்பம், ஒரு செம்பணிலமே.

Meaning:

Lord RanganAthan retained all the universes inside His stomach for their protection and spit them out after the praLayam. He used His tusk to lift up BhUmi Devi and brought her out of the depths of the sea, where She had been hidden as a prisoner by HiraNyAkshan. During the TrivikramAvatAram, He measured the universes with just two steps of His sacred feet. Now, Our Lord RanganAthan, who performed all these unique acts, is resting now on the sacred Adi Seshan with five hoods like a big mountain (paccai mA malai pOl mEni). On that mountain, we see a young Vanci creeper, which is marked by two kuNDalams, a lotus flower, two bent bows, fragrant rainy day cloud, two keNDai fish, one kovvai (red) fruit, two pots and a beautiful conch. The vanci creeper is none other than Sri RanganAyaki as hinted by all these symbols linked to Her divine limbs and AbharaNams.

பாயிரம் 47

செம்பொன் - அரங்கத் தரங்கநீர்ச்

சீதள சந்திர வாவிசூழ்

கம்புளுடன் பயில்நாரைகாள்!

காதலை என்சொலி ஆறுவேன்?

வெம்பனி வந்தது; வந்தபின்,

வேனிலும் வந்தது; வேனில்போய்,

பைம்புயல் வந்தது, சென்றநம்

பாதகர் வந்திலர் காணுமே!

Meaning:

Oh the white cranes being friendly to all the flocks of water birds frequenting the cool Candra PushkaraNi of golden SriRangam where gentle waves break on its banks! How can I describe my disease caused by my love for Sri RanganAthan and gain relief? The harsh winter came and it was followed by the charming spring season. After the spring, the hot summer months went by. This was followed by the fall season. Even with all the

passage time spent in sorrow over being separated from my Lord, that offending Lord has not returned.

பாயிரம் 48

காணாத புதுமை பலகாட்டுவன், கட்செவிகள்

எட்டையும் எடுத்து ஆட்டுவன்;

கடல்பருகுவன்; பெரிய ககன வரையைச் சிறிய

கடுகினில் அடைத்து வைப்பன்;

வீண் ஆரவாரம் முதண்டம் உறவிளைவிப்பன்;

இரவ பகல் மாறாடுவன்;

விண்ணையும் மறைப்பன்; எழுமண்ணையும் எடுப்பன்; இவை

விளையாடும் வித்தை அன்றால் -

நீள்ராகணைப் பள்ளியில் திருஅரங்கத்து

நெடிது ஊழி துயிலும் பிரான்

நெற்றிக்கண் ஆனவனை, நான்முகனை, வாசவனை,

நிமிரும் இருசுடரை முதலாச்

சேண்நாடர் யாவரையும் அடிமை கொண்டு, அவரவர்

சிரத்தில் பொறித்து விட்ட

திருச்சக்கரப் பொறிஇலாதொரு கடவுளைத்

தேடிஇனி முன்விடுவனே.

Meaning:

I will perform many wondrous deeds not seen before. I will make all the eight serpents open their hoods and command them to dance. I will drink up and empty all the seven oceans. I will place inside a small mustard seed the gigantic, golden Meru Mountain. I will create big sound wave that will reverberate in all the old universes. I will transform night to day and vice versa. I will hide the entire sky. I will lift up the seven mountains. All of these are not tricks performed by a crafty magician. Next I will bring a devan without the insignia of beautiful mark of cakram on his head before the Lord of

SrIrangam engaged in yoga nidra for eons and who has accepted as His dAsans Sivan with fire as the third eye on His forehead, Brahma devan, Indran, Candran, SUryan and all the other devAs. (It is hinted that it is impossible to find a god without the mark of cakram and therefore to bring such a god before the Lord is an empty statement).

பாயிரம் 49

முன்னம் ஏழ்புரவி ஆர்இரவி காய்வெயிலினால்

முத்து அரும்பிய கலாமுழுமதித் திருமுகத்து

அன்னமே! இன்னம் ஓர்காவதம் போதுமேல்,

அகலும் இப்பாலை; அப்பால் அரைக்காவதம்

என்னை ஆளுடையவன் துயில்அரா அமளியும்,

இலகு பொற்கோயிலும், இந்துவின் பொய்கையும் ,

புன்னை வாய்நீழலும், புரிசையும், மதுகரம்

பூவிரிந்து உறையும் அக்காவிரித் துறையுமே.

Meaning:

Oh my dear friend, whose fair face having all the kalais of the Moon is covered with drops of sweat resembling pearls from the intense heat spread by SUryan riding his chariot drawn by the seven horses! You have the beautiful steps of a royal swan. If we travel for another mile, we can leave behind this desert land. After that, the divya deSam of SrIrangam, where the Lord who has enslaved aDiyEn, is engaged in yoga nidrai inside His golden temple on the banks of Candra pushkaraNi will come into our view. The shade from the Punnai tree, the ramparts of the temple, the bathing ghat of River Cauvery, where the bees in active pursuit of honey inside the blossomed flowers, all of these land marks will come in to sight.

Comments:

மதுகரம் (madukaram) means honey bee; புரிசை (puricai) means the walls/ramparts of the temple. இலகு பொற்கோயில் (ilaku poRkOyil) stands for the temple shining the molten gold. The Kavi salutes the Lord as "the One who has enslaved me (என்னை ஆளுடையவன் ennai ALuDaiyavan)". "துயில் அரா அமளி (tuyil arA amaLi)" brings before us the image of the Lord engaged in deep sleep on His soft bed of Adi Seshan.

துறைமதியாமல், இக்கான்யாறு நீந்தி, சுரம்கடத்தல்
நிறைமதியாளர்க்கு ஒழுக்கம் அன்றால்; நெடுமால், அரங்கத்து
இறை, மதியா வரும் ஆரா அமிர்து அன்ன இந்த நுதல்
குறைமதியாள் பொருட்டால் கங்குல் வாரல், எம் கொற்றவனே!

Meaning:

Oh Master! It is not the good practice for noble ones known for their wisdom to take on journeys without research on the routes for travel through virgin forests and swim over and cross wild mountain rivers. Therefore, may Lord RanganAtha cease His plans to have trysts at night to meet this beautiful girl with the forehead like ashTami Candran and is like the insatiable nectar, which however did not arise from the churning of the Milky Ocean.

கொற்றவன்தன் திருமுகத்தைக் கொணர்ந்த தூதா!
குறைஉடலுக்கோ மறவர் கொம்பைக் கேட்டாய்?
அற்றவர்சேர் திருஅரங்கப் பெருமாள் தோழன்
அவதரித்த திருக்குலம் என்று அறியாய் போலும்;
மற்றதுதான் திருமுகமே ஆனால், அந்த
வாய், செவி, கண், மூக்கு, எங்கே? மன்னர் மன்னன்
பெற்ற இளஅரசு ஆனால் ஆலின் கொம்பைப்
பிறந்த குலத்தினுக்கு ஏற்கப் பேசுவாயே!

Meaning:

Oh Messenger, who brought the head of the victorious King! You asked us to marry the tender creeper of our hunter's kulam! You do not seem to know that our kulam is linked to Guha SvAmi, the dear friend of Lord RanganAthan, whose feet are sought by the renowned sages as their protection. Even if the head you brought back is the face, where are the other parts linked to it such as mouth, ears, eyes and the nose. If the head you brought back is that of the son of an emperor, please dialog with the horn of a banyan tree fitting with that kulam!

Comments:

"மறம்" (maRam - maRavar) is a member of the Kalampakam poetry, where a messenger of the king sent to another king's court to seek the alliance of a prince for his daughter is disappointed with the selection and criticizes the unsatisfactory work of the messenger. "மறம் (maRam)" means hunter tribe as well as delusion/disappointment.

பாயிரம் 52

பேசுவந்த தூத! செல் அரித்துஓலை செல்லுமோ?

பெருவரங்கள் அருள் அரங்கர், பின்னைகேள்வர், தாளிலே

பாசம் வைத்த மறவர் பெண்ணை நேசம் வைத்து, முன்னமே,

பட்ட மன்னர் பட்டது எங்கள் பதிபுகுந்து பாரடா!

வாசலுக்கு இடும்படல் கவித்து வந்த கவிகைமா

மகுடகோடி தினைஅளக்க வைத்த காலும், நாழியும்;

வீச சாமரம் குடில் தொடுத்த கற்றை, சுற்றிலும்

வேலிஇட்டது, அவர்கள் இட்ட வில்லும், வாளும், வேலுமே.

Meaning:

The angry dialog continues with the messenger, who returned with poor search results for the daughter of the hunter tribe.

Oh deluded messenger, who came to advance marriage prospects with us about our daughter as a bride for your prince! Would the palm leaves damaged by the white ants be accepted as valid currency for acceptable transactions? Oh messenger come to our village and see for yourself the defeat the kings had in seeking alliances with our daughter, who has great love for the great boon granter, Sri RanganAthar, the divine consort of Nappinnai. The struggles that the crowned kings had in their unsuccessful fights with us are evident everywhere in our village. They left behind everything and had to run away quickly. For instance, the gates for entry for our houses (படல் paDal); the big crowns and head gears became measuring instruments (மரக்கால் and படிகள் marakkAl and paDikaL); the bunch of tree branches that we throw over the huts are the fans (சாமரங்கள் cAmarankal) used by the servants to provide relief from the heat. The fences around our houses are their bows, spears and swords that they left behind as they ran away from the battle field.

பாயிரம் 53

வேலை உலகில்பிறக்கும் வேலை ஒழித்தோம் இல்லை;
மாலை அரங்கேசனைநாம், மாலையிலும் காலையிலும்,
உன்னிநைந் தோம் இல்லை; உடல் எடுத்த அன்று முதல்
என்றிநைந்தோம், நெஞ்சே! இருந்து?

Meaning:

Oh my mind! We have not overcome the habit of being born in the sea-girdled earth! We do not experience the bliss arising from the meditation of Lord RanganAtha during the morning and the evening. From the day of being born to now, what big deed were we thinking of doing?

பாயிரம் 54

இரும்புவனம் விரும்புவனம் அணிஅரங்கர், பணிஅரங்கர்,

இமய நண்ப !

வரும்கொடியின் மருங்குஓடியின் மனம்குழைக்கும்

கனங்குழைக்கும்

அனங்கன் சாபக்

கரும்பு உருவம் பொரும்புருவம்; முத்தம்நகை ஒத்தன;

கைகாந்தள் பூந்தேன்

மருங்கு உழலும் கருங்குழலும்; முருகு வளை இருகுவளை

மழைக்கண் தாமே.

Meaning:

Oh my dear friend devoted to the mountain-like tirumEni (paccai mA malai pOl mEni) of Lord RanganAtha who adorns Vana mAlai and enjoys having as delectable food, the big universe! The girl I saw wearing heavy ear rings might have tender waist broken from carrying the weighty ear rings. That sad sight would make the men's heart stop. In this beautiful girl's face, her brows will fight with the sugar cane bow of Manmathan. Her teeth would compete in beauty to perfect, white pearls.

மழை, பிறை, சிலை, வேல், வள்ளை, எள், இலவின்

மலர், முல்லை, மதி, வளை, கழை, யாழ்,

வாரிசம், கெளிறு, தத்தைவாய், கலசம்,

மணி, வடபத்திரம், எறும்புஊர்

அழகு, நீர்த்தரங்கம், துடி, சுழி, அரவம்,

அரம்பை, ஞெண்டு, இளவரால், ஆமை,

அணிதராசு இணை, கந்துகம், துகிர், தரளம்,

அம்புயம் - அரங்க நாடு அனையார்

குழல், நுதல், புருவம், விலோசனம், காது,

நாசி, வாய், நகை, முகம், கண்டம்,

குலவுதோள், முன்கை, அங்கை, மெல்விரல்கள்,

கூர்உகிர், கொங்கை, கண், வயிறு,

விழைதரும் உரோமம், வரை, இடை, உந்தி,

விரும்பும் அல்குல், தொடை, முழந்தாள்,

மிளிர்கணைக் கால்கள், புறவடி, பிரடு,

மென்குதி, விரல், நகம், தாளே.

Meaning:

Here the poet continues with the description of the beauty of the limbs of the women of SrIrangam. This is followed by an elaborate comparison of the limbs with their matches in the world.

The poet observes that the women's hair, forehead, eyes, ears, nose, mouth, teeth, face, neck, the long shoulders, the front and back of the palms, sharp finger nails, shapely breasts, slender stomach, the narrow stretch of hair line across the navel, the three folds in the waist, the slender mid body (hip), the navels, desirable pelvis like the hood of a serpent, the thighs, knees, lustrous ankles, the external sections of the foot, arches of the feet, soft hind legs, toes, nails, and the entire feet. The poet compares each of the limbs of these beautiful women to matching objects in nature on a one on

one basis. They compete in beauty respectively with the clouds (dark tresses), crescent moon (the forehead), the bows (foreheads), pointed spears (eyes), leaves with beautiful colors (ears), sesame flower எள்ளின் மலர்கள் (noses), இலவ மலர்கள் ilavam flowers (mouth), mullai flowers (bright white teeth), full moon முழு மதி (faces), சங்கு conch (necks), மூங்கில்கள் bamboo (the shoulders), வீணைகள் vInAikal (முன்னங்கைகள்), lotus flowers (அகங்கைகள்), கெளரி மீன் (fingers), mouth of parrots (sharp red nails), குடங்கள் pots (breasts), blue gems (nipples) banyan leaf ஆலிலை (stomachs), எறும்பு ஊர்ந்து செல்லும் ஒழுங்கும் disciplined movements of ants in line (the narrow hairlines), நீரின் அலைகளும், உடுக்கையும் (slender waist), நீர்ச்சுழியும் (navel), பாம்பின் படம் hood of snake (wide hips), வாழை மரங்கள் plantain trees (thighs), நண்டுகள் crabs (knees), வரால் மீன்கள் (hind legs), ஆமைகள் tortoise (arches of the feet), அழகிய இரு தராசு தட்டுகள், பந்துக்கள், பவழங்கள், முத்துக்கள் (shiny nails of the feet), lotus flowers (soft and lotus like feet). All the sAmudriKA lakshaNams are brought out to pay homage to the beauty of the Srlrangam women.

பாயிரம் 56

தாள்இரண்டும் பார்ஒன்றும், தார்வாடும்; வேர்வு ஆடும்;

வாள்இரண்டும் காது இரண்டில் வந்து இமைக்கும்; கோள் இரண்டும்

ஐவகைப் பூதம் அமைத்தருள் அரங்கர் மைவளர் சோலை மலையில்

தெய்வம் அல்லள், இத் திருஉருவினளே .

Meaning:

This girl I see at Srlrangam is not a celestial; she is a human being. Why? Because her feet is touching ground. She has beads of sweat unlike the celestial women. The two eyes reach up to the ears and wink. The celestials do not wink. Therefore, this beautiful girl I see at Srlrangam, where the low clouds touch the groves of Srl RanganAthar, who created Raahu and Ketu as well as the panca bhUtams, cannot be an apsaras of divine origin.

பாயிரம் 57

உருமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்தும், செத்தும்,

ஊசலாடுவது அடியேன் ஒழியும் வண்ணம்,

கருமாயத்து என்நெஞ்சைப் பலகை ஆக்கி,

கருணைஎனும் பாசத்தை கயிறாப் பூட்டி,

மருமாலைத் துளவு அசைய, ஆடர் ஊசல்!

மணிமகரக் குழை அசைய, ஆடர் ஊசல்!

திருமாது புவிமாதோடு, ஆடர் ஊசல்!

திரு அரங்க ராசரே! ஆடர் ஊசல்!

Meaning:

For the removal of my misfortune to enter in to endless cycles of births and deaths like a swing, please enjoy Unjal utsavam using the dishonest mind of mine as the plank of the swing and tying that plank with the rope of Your compassion and adorning the fragrant tuLasI garland that follows the rhythm of moving the Unjal, please enjoy the swing! May Thou move on the swing with Your gem studded Makara ear rings following that movement of Your swing! Oh RangarAjA! May Thou enjoy the Unjal utsavam with Sri Devi and BhU Devi!

பாயிரம் 58

ஊசல் வடம்போல் ஊர்சகடம்போல், ஒழியாமே,

நாச உடம்போடு ஆவி சுழன்றே நலிவேனோ? -

வாசவனும், போது - ஆசனனும், கூர்மழுவோனும் ,

நேசமுடன் சூழ்கோயில் அரங்கா! நெடியோனே!

Meaning:

Oh tall Lord worshipped by Indran, Brahma and Rudran adorning the sharp edged axe as weapon at Your big Temple at Sriirangam! Should aDiyEn be like the ropes of a swing, which becomes feeble after long usage time and breaks down! Should aDiyEn suffer like the axle of the wheel, which rotates on its many journeys and breaks down? Should my soul tied up to my body undergo these endless cycles of births and deaths and be immersed in samsAric sorrow?

பாயிரம் 59

நேசத்து அழைக்கும் மதயானை முன்பு நின்றோன் அரங்கம்

பேசத் தழைக்கும் என் அன்பு அனையாய் ! பெருங்கற் பகத்தின்

வாசத் தழைக்கும் நறுந்தழை காண், இது; மந்தத் தென்றல்

வீசத் தழைக்கும் தழைபோல் கெடாது; விலை இல்லையே.

Meaning:

Oh my dear girl matching my bliss, when I talk about the Lord of SrIrangam rushing to the side of the lotus pond, where a wicked crocodile was harming His dear devotee, Gajendran. This தழை tazhai (fragrant palm flower) has a fragrance that exceeds that of the KaRpaka flowers. It does not die away like ordinary flowers and has everlasting fragrance. Finally, this tazhai is priceless. Therefore, please accept this unique flower (tAzham poo தாழம்பூ) as my offering.

பாயிரம் 60

'விலையானது இலை' என்று, நீதந்த முத்தம்

வேய்தந்த முத்துஆகில், வெற்பா! வியப்பு; ஆல்

இலைஆர் புனல்பள்ளி நாராயணன்பால்,

'எந்தாய்! அரங்கா! இரங்காய்' எனப்போய்,

தலையால் இரக்கும்; பணிப்பாய் சுமக்கும்;

தன்தாதை அவர் தாமரைத்தாள் விளக்கும்

அலைஆறு சூடும்; புராணங்கள் பாடும்;

ஆடும், பொடிப்பூசி, ஆனந்த மாயே.

Meaning:

Oh man from the mountain region! If this pearl that you describe as matchless, it will be admired by the pearl from bamboo. It will make Sankaran take it and present it to SrIman NarAyaNan floating on banyan leaf found in the middle of the waters of praLayam and pray for relief from the Brahma KapAlam of His Father stuck to His palm for enabling Him to seek alms (food). This Sivan carrying on His jaDai, the snake that is the bed of SrIman NaarAyaNan as well as the waters of GangA generated from the sacred feet of the Lord from the tirumanjana tIrtham of His sacred feet during His TrivikramAvataram.

That Sivan would bear Gangai on His head and read PurANam. With the bliss generated from his boon seeking from the Lord of Lords, carrying the snake as well as the GangA waters, Sivan would adorn VibhUti on His forehead and perform Ananda tANDavam.

பாயிரம் 61

ஆனந்தமாய், 'அரங்கற்கே உயிர்கள் அடிமை' என்னும்
 ஞானந்தனால் ஐம்பொறி வாயில் சாத்தி, நல்தாளைப் பற்றி,
 ஈனம்தரும் பற்றும் அற்று, என்றும், யான் ஈந்து என்னும் அபி -
 மானம் தவிர்ந்து இருப்பார்க்கு - இதுபோல் இல்லை மாதவமே..

Meaning:

There is no greater penance (தவம் tavam) in this world, when one closes the door of the five sensory perceptions (touch, taste, eyes, nose and ears) driven by the clear understanding of the doctrine (tattvam) that all the souls are the bonded servants (அடிமைகள் aDimaikal) of Lord RanganAtha and control their minds from being tempted by the five senses and seek refuge at His sacred feet, get freed from the debasing desires, ahankAram (ego) and mamakAram (sense of Me and Mine) and thus enjoy immense bliss in all days of their lives. There is no loftier penance than this state of Being.

பாயிரம் 62

மாதவங்கள் என்றுஓது அவங்களின்
 மருவுசீவன் என்றொருவன் நீ! பெரும்
 பூதம் அல்லை, இந்திரியம் அல்லை, ஐம்
 புலனும் அல்லை; நல்புந்தி அல்லைகாண்;
 சீதரன், பரந்தாமன், வாமனன் ,
 திருஅரங்கனுக்கு, அடிமை நீ; உனக்கு
 ஏதும்இல்லை என்றுஅறி; அறிந்தபின்,
 ஈதின் மாதவம் இல்லை எங்குமே.

Meaning:

Oh the Soul (jeevan), which engages in the wasted (unnecessary) activities named great penances! you are neither the panca bhUtams/five elements of nature (பெரும்

பூதங்கள்) like AkASam, Agni, Appu/jalam, Vaayu, and Prtvl nor are you the five sensory perceptions (tvak, grANam, rasanA, cakshus and srotram). You are neither the five tanmAtrais (Sabdha, sparSa, rUpa, rasa and gandha tanmAtrams) nor the form of dharma bhUta j~nAnam (good knowledge நல் புந்தி/அறிவு). What are you then? You are just the servant of Lord Ranganathan, who adorns MahA Lakshmi in His broad chest with abode in Sri VaikuNTham and incarnated as the dwarf Vaamanan to destroy the haughtiness of MahA Bali. Please understand that you have no svatantram of your own. When you understand this doctrine, it is equivalent to knowing that there is no lofty penance like this anywhere in this or other universes.

பாயிரம் 63

எம்காந்தாள் - அங்கை நல்லீர்! என்செய்கேன்? இரண்டு ஏந்திழையார்

தம்காந்தன் என்று அறிந்தாலும் நில்லாது; தரைக்கும் நெய்க்கும்

அங்காந்த செம்பவளத்து எம்பிரான், அரங்கன், புயங்கள்

செங்காந்த மால்வரையோ? இரும்போ, எந்தன் சிந்தனையே.

Meaning:

Oh my dear and good friends with beautiful hands resembling those of KaantaL flowers! Even when I know that the Lord of SriRangam is the loving husband of His two consorts (Sri and BhUmi devis) adorning beautiful jewelry, my mind will not back off from desiring Him and can not bear the thought of longing for Him. What Can I do? Are the strong shoulders of my lord RanganAtha - with His beautiful red mouth open for swallowing ghee and the universes - serve as the two magnetic mountains to pull me towards Him as a piece of iron?

பாயிரம் 64

சிந்தையில் குடிகொண் டிருந்தது,

திருக்கு அறுத்து, அடிமைக்கொளும்

திருஅரங்கர் பொறுப்பு உயர்ந்த

திருப்புயம் புகழ் களியரேம்,

புந்திமிக்கது வந்து புக்கது,

போத; மாதர்கள் எழுவர்தம்

பூசையேமக பூசை என்றது,

புதுமை அன்று, இது - புத்தர்காள்!

அந்தரத்து இமையோர் அருந்தும்

மருந்தும் வெள்ளையது; அன்றியே

அரிய சாதி கொளாத மானிடர்

அகலிடத்தினில் இல்லையே;

மந்திரத்தில் நிலாத தேவதை

வானகத்தினில் இல்லையே;

வடிவு இலாதவை அண்ட கோளம்

வளைந்த வைப்பு - அதில் இல்லையே.

Meaning:

Oh BaddhAs (ourselves)! We are drunkards, who are fond of the drink of eulogy of the tall and huge shoulders of the ever forgiving, compassionate Lord RanganAtha, who does not leave our minds and banishes our sins with relish. By drinking this elixir like drink, our mind is filled with abundant delight.

This feeling state is nothing new. This is equivalent to the situation, where the worship performed by the seven divine kanyAs is equal to the worship of the Lord done in yaj~nams.

The nectar drunk by the devAs in svarga lokam is also white. Further, there is no place devoid of men, who do not respect people from noble kulam and caste (jAti).

There is no divinity that is not controlled by appropriate mantram even in the deva lokam. There are also no objects with form and attributes in all of the Lord's universes. This is the anubhavam arising from drinking the beauty of the Lord's mighty shoulders rising like a mountain.

பாயிரம் 65

'இல்லறம்எனத் துறவறம்எனச்

சொல்அறம், பிற, துணைஅன்று' என,

பவக்கடலுள் துவக்குஅறுப்பான்,

காவிரிஇடைப் பூவிரிபொழில்

சிலமந்திகள் சினைதாவ,
 பலதெங்கின் பழக்குலைஉதிர,
 அடர் கழுகின் மிடறுஒடிதர,
 தேமாங்கனி சிதறுபுவிழ,
 முடப்பலவின் குடக்கனிஉக,
 அரம்பைக்கனி வரம்பில்புக,
 வயல்மருங்கின் மலர்பொய்கையுள்
 துயில்வலம்புரி துண்ணனவுஉற,
 தாஅள்-தாமரைத் தவிசுஉறைதரு
 சூஉட்டுஓதிமம் பேஎட்டுடன்எழ
 மயிற்சேவல் மனம் களிப்ப;
 குயிற்பேடைக் குலம்ஒளிப்ப;
 மழைமுகில்என முழவுஅதிர்தரு
 திருஅரங்கப் பெருநகருள்
 அரவணைமிசை அறிதுயில்அமர்ந்து, அருள்புரி
 திருநா ரணனைச் சேர்ந்தனம் -
 சரணா விந்தம் தஞ்சம்என்று இரந்தே.

Meaning:

We have sought and gained the lotus feet of SriIman NArayaNan resting in yoga nidra on top of the serpent bed at the big rAjadhAni of SriIrangam known for the sound of mangaLa vAdhyams. Here, the Lord rests amidst the two rivers to remind us that grhastASramam (married life observing the dharmAs ordained to it) and sanyASaramam with its rigorous disciplines, the kAmam for worldly pleasures are not helpful routes to overcome the afflictions of samsAric sufferings and the immersion in endless cycles of births and deaths in different wombs. Here at verdant SriIrangam, Lord RanganAtha has His abode and His preferred place of residence on Earth (leelA vibhUti) is saluted as BhUloka VaikuNTham. In the groves, ponds, fields and environs, we enjoy the hustle and bustle of monkeys, swans, peacocks, nightingales going about their joyous activities and causing commotion all around. Here the brisk female

monkeys in search of food jump from one coconut tree to another and loosen bunches of coconuts and they fall to the ground. As they jump from one areca nut tree to another, the monkeys with their speed and weight break the neck of these trees. The mango fruits with the taste of sweet honey spread all around. The bent jackfruit tree sheds its ripe fruits, the fruits from banana groves fall on the fields and boundaries. The intense commotion wakes up the conches with a shock from their sleep. The pair of swans resting for the night on the bed of lotus flowers awaken. The male and female peacocks dance with joy. The male and female nightingales known for their sweet singing disappear from the scene with sadness in response to the cacophony. The auspicious sounds of the musical instruments fill the air at the divine city of Lord RanganAtha, where we have performed our SaraNAgati.

பாயிரம் 66

இரவியை, இரவின் மதியினை, மதியுள்

இறையினை, இறையும் எண்ணரிய

கரவனை, கரவுஇல் முனிவனை, முனிவர்

கருத்தனை, கருத்-தனைத் துடைத்துஆள்

பரமனை, பரம பதத்தனை, பதத்துள்

பாரனை, பார நத்து ஊதும்,

அரவனை, அரவின் அரங்கனை, அரங்கத்து

அடிகளை - அடிகள் சேவியுமே.

Meaning:

Oh people of the universe! Please worship the sacred feet of Lord RanganAtha, our Lord resting at Srlrangam. He is the One who becomes the bright Sun during the day and the cool Candran at night. He is the AntaryAmi (indweller) and Jyoti in our minds (மதியுள் இறையினை matiiyuL iRaiyinai). He is the mysterious One (இறையும் எண்ணரிய கரவன் iRaiyum eNNariya karavan) beyond our full comprehension. He incarnates as the deceit-free sage (கரவு இல் முனிவன் karavu il munivan) and He is also the inner resident of the hrdaya kamalams of the sages. He banishes away the future births in samsAric world for those, who seek His sacred feet as refuge. He is the Lord of the nitya vibhUti (Paramapadam). He created the earth from His sacred feet. He raises the mighty sound (அரவு aravu) from the divine conch of Paancajanya (பார நத்து ஊதும் அரவன் pAra nattu Utum aravan). He has Adi Seshan as His abode. May All of you offer your prostrations before this magnificent Lord of Srlrangam!

பாயிரம் 67

சேவிக்க வாழ்விக்கும் எம்கோன் அரங்கன் திருக்கோயில் சூழ்
காவில் கலந்து, ஆசை தந்து, ஏகினார் நெஞ்சு கல்நெஞ்சமோ?
வாவி புறத்து அன்னமே! இன்னம் ஏதோவரக் கண்டிலேன்;
பாவிக்கு அநேகம் தனிக்கலாம் இந்தப் பனிக்காலமே.

Meaning:

Here, the nAyaki expresses her intense suffering caused by separation from Her Lord. She addresses the swan moving around the lotus pond. Oh Swan! Is the heart of my Lord of SrIrangam made up of stone? As One who blesses His SaraNAgatAs with good fortune in this life and Moksha sukham in the next life, He united with me amidst the beautiful green groves of SrIrangam and enhanced my passion for Him and then suddenly abandoned me and went away. Winter has arrived now. Even now, He has not returned to comfort me. For a sinner like me, this wintry season prolongs and appears endless.

பாயிரம் 68

காலம் உணர்ந்த குறத்திநான்
கருதியது ஒன்று; அது சொல்லுவேன்;
பாலகம் உச்சியில் எண்ணெய்வார்;
பழகியது ஓர் கலை கொண்டுவா;
கோல மலர்க்குழல் மங்கை! நின்
கொங்கை முகக்குறி நன்றுகாண்;
ஞாலம் உவந்திட, நாளையே ,
நண்ணுவை, நம்பெரு மாளையே.

Meaning:

Oh nAyaki! I am the daughter of a gypsy, who can predict the future, past and present as your thoughts hover over them. Please sprinkle oil on the head of my little child. Please present him an used old piece of cloth to cover himself. Oh lady with beautiful and soft hands like a flower! The appearance of the tip of your breasts look auspicious. Therefore, the Lord of SrIrangam will arrive tomorrow at your side to the delight of the whole world.

பாயிரம் 69

பொருமாலை யார்க்கு உரைப்பேன், உமக்கே விண்டு பேசின் அல்லால் ?

கருமாலையாய் எழும்கார்க் குலங்காள்! தொண்டர் காற்பொடிதன்

திருமாலை கொண்ட திருமால் அரங்கர்தம் தெய்வத் துழாய்

மறு மாலை வாங்கி வம்மின், அந்தி மாலை வரும் முன்னமே.

Meaning:

Oh assembly of dark (rain bearing) clouds rising up to the horizon! To whom else can I describe my great disappointment and sorrow except you? Please go to SrIrangam and bring back to me before Sun set the fragrant tuLaSl garland from the Lord of SrIrangam, who is adorning the divya Prabandha garland (tirumAlai) assembled by ToNDaraDippoDi AzhvAr. This is a message sent to the Lord through the fast traveling clouds heading towards Srirangam.

பாயிரம் 70

முன்னம் பிறந்த பிறப்போ முடிவுஇல்லை ;

இன்னம் பிறப்பிக்க எண்ணாதே - தென்அரங்கம்

மேவிக் கிடந்தானே! - வீற்றிருக்கும் நிற்பதத்துஎன்

ஆவிக்கு இடம்தான் அருள்.

Meaning:

Oh Lord who rests with relish at the beautiful SrIrangam! My earlier births are countless. Therefore, please spare aDiyEn from additional sufferings through any future birth. Please grant me the boon of residence at Your supreme abode of Sri VaikuNTham and bless aDiyEn reside there and engage in nitya kaimkaryam and enjoy the brahmAnandam arising from such blemishless kaimkaryam ordained by You!

பாயிரம் 71

அரும்புன்னாகத் தடங்காவே!

அவாஎன் ஆகத்துஅடங்காவே!

அம்போருகக் கண் பொரும் தேனே!

அழுநீர் உகக்கண் பொருந்தேனே;

பரம்பும் கடல் ஊர் நாவாயே!

பாவிக்கு, அடல், ஊர் நாவாயே;

பார்மீது உயர மறிஅலையே!

படும்என் துயரம் அறியலையே;

கருங்கண் கயலே! மாசுறவே!

கரைவேற்கு அயலே, மாசுஉறவே;

கண்டல் போதுஉகு வாலுகமே;

கங்குல் போது குவால் உகமே;

குரும்பை தழைக்கும் கரும்பனையே!

குயில்வந்து அழைக்கும் கரும்பனையே;

குருகீர்! நந்துஅமர் அம்கரையே!

கொணரீர், நம்தம் அரங்கரையே.

Meaning:

Oh rare and magnificent grove of Punnai trees! The desire for my Lord does not subside in my mind. Oh honey bee attached

to the lotus flower! I have not slept due to the unceasing flow of tears (அழு நீர்

உகக்கண் பொருந்தேனே azhu nlr ukakkaN poruntEnE). Oh boat traveling across the

vast ocean (பரம்பும் கடல் ஊர் நாவாய் parampum kaDal Ur nAvAy)! For the sinner that

I am, the tongue and the mouth of the natives are my enemies. Oh the waves rising,

folding and falling on the shore (பார் மீது உயர மறி அலையே pAr mltu uyara maRi

alaiyE)! You do not seem to relate to my anguish (படும் என் துயரம் அறியலையே

paDum en tuyram aRiyalaiyE). Oh small kayal fish with lovely eyes! Oh big shark! For

me sorrowing like this out of separation from my Lord, even the relatives with

deficiencies appear like strangers. Oh white sand hill dispersing the tAzhai flowers as

you slide! The night time drags on like the integrated assembly of many eons. Oh black

palm tree sprouting the young shoots! The nightingale has arrived and is calling for

Manmathan adorned with the sugar cane bow. Oh cranes! Oh the edge of the beautiful

ponds, where the conches are spreading themselves in a dense way. Could you all bring

our RanganAtha here and put an end to my suffering?

கரைபொருது ஒழுகும், காவேரி ஆறே;
ஆற்றிடைக் கிடப்பதுஓர் ஐந்தலை அரவே;
அரவம் சுமப்பது ஓர் அஞ்சன மலையே;
அம்மலை பூத்ததுஓர் அரவிந்த வனமே;
அரவிந்த மலர்தொறும் அதிசயம் உளவே -
கடல்விளிம்பு உடுத்த கண்அகல் ஞாலம்
உடன்முழுது அளந்தது, ஒரு தாமரையே;
வகிர் இளம் பிறையான் வார்சடை தேங்கப்
பகிரதி கான்றதுஓர் பங்கே ருகமே
யாவையும் யாரையும், நான்முகக்
கோவை ஈன்றது, ஓர் கோக னகமே:
திருமகட்கு இனிய திருமனை ஆகி,
பருமணி இமைப்பது, ஓர் பதும மலரே;
சடைத்தலை தாழ்த்துச் சங்கரன் இரப்ப,
முடைத்தலை தவிர்த்தது, ஓர் முளரிமா மலரே;
ஆங்கு, மண்டோதரி அணிந்த மங்கலநாண்
வாங்க, வில் வாங்கிய வனசம் ஒன்றே;
விரிந்த புகழ் இலங்கை வேந்தர்கு, தென்திசை
புரிந்து, அருள் மலர்ந்ததுஓர் புண்ட ரீகமே;
மண்திணி ஞாலமும் வானமும் உட்பட,
அண்டம் உண்டு, உமிழ்ந்தது, ஓர் அம்போ ருகமே;
கடைசிவந்து அகன்று, கருமணி விளங்கி,

இடைசில அரிபரந்து, இனிஆய், நெடியஆய்,

இன்பம் தழீஇய இருபெருங் கமலம்

துன்பம் தழீஇய தொண்ட னேனையும்

உவப்புடன் ஒருகால் நோக்கி,

பவக்கடல் கடக்கும் பரிசு பண்ணினவே

Meaning:

There is indeed a swift flowing Cauvery river, which beats on its two banks as it flows thorough Srirangam. In between the two banks of the river, there is a mighty serpent with five heads (Adi Seshan). There is a mighty mountain (NamperumAL) resting on that Adi Seshan. On that blue mountain of Lord RanganAtha are seen a forest of lotuses (the assembly of divine limbs of the Lord). There are wondrous and unique details on each of these lotuses. In the case of one lotus (left foot), it measured the entire earth girdled by the oceans. Another lotus (right foot) houses GangA pravAham to flow from the matted hair of Candrasekharan; in another lotus (navel), Brahma devan was positioned to create all sentient and insentient beings. Yet another lotus (the Vakshasthalam/Chest) became the beautiful abode for Sri Devi along with the gem, Kaustubham. Another lotus (sacred right arm) removed the smelly skull (Brahma kapAlam) attached to the palm of the bowing Rudran seeking alams; The next lotus flower (left sacred hand) removed the sacred mangala sUtram by MaNDodari, the spouse of RAvaNan, who was killed in the battle during Lord RanganathA's RAmAvatAram. The bending of the bow named Saarngam accomplished the task of making MaNDodari a widow. Another lotus flower (face திருமுக மண்டலம்) beams always with joy looking southward to bless His dear devotee, King Vibheeshanan of LankA. Another lotus (the red mouth) swallowed the earth and deva lokam and aNDams during praLayam and spat them out at the end of the great deluge. The two lotuses (eyes) with their taperingends and stretching from the nose to the ears with the black pupils and rekhais (veins) with red hue around. These sweet eyes looked at me with joy once and made it possible to cross the difficult to samsAram ocean.

பாயிரம் 73

பண்கொண்ட வேய்ஊது செவ்வாய் அரங்கேசர்

பைம்பொன்னி நாட்டு

எண்கொண்ட பேராசை தந்தார் மறைந்தார்கொல் -

இசைவண்டுகாள் ?

விண்கொண்ட மலைமீது விண்மாரி பொழிகின்ற

விசைபோல என்

கண்கொண்ட மலைமீது கண்மாரி பொழிகின்ற

கார்காலமே!

Context:

During the rainy season, the nAyaki sorrowing over her separation from her Lord talks to the honey bees and wonders whether her Lord has forgotten her.

Meaning:

Oh bees engaged in divya nAma sankeertanam! In this cool land surrounded by the river Cauveri, Lord RanganAthar who played on His flute, His madhura sankeetam, during His KrshNaavatAram, united with me and gave me high hopes of staying with me and thereafter went away. Now, my eyes are pouring out on my breasts a flood of tears like the lofty clouds of the rainy season falling swiftly on the mountains. Has my Lord forgotten our meeting? He must have; otherwise, He would have returned to my side by now.

பாயிரம் 74

காரகமோ? நம்வட திருவேங் கடக்காரர் வரையோ?

நீரகமோ? நெடுவானகமோ? துயில் நீடுபணிப்

பேர்அகமோ? தென்திரு அரங்கப் பெருங்கோயில் என்னும்

ஊரகமோ? - இடம், தண்காவில் நின்ற ஒருவருக்கே.

Meaning:

For the Lord, who stands in the cool groves (or for the nAyaki that I see), what is the fittest place to reside? Would it be the universe of the clouds or the big mountain named Tiruvenkatam in the north? Would it be the waters of the Milky Ocean or the big deva lokam? May be it is the Naaga lokam, the home for the serpents or the big divya desam of Srlrangam with its big temple?

பாயிரம் 75

ஒருநயம் பேசுவன்;

திருஅரங் கேசர்தாள்

மருவுமின்; நாசம்ஆம்

கருமவன் பாசமே.

Meaning:

Oh people of the world! I will utter an auspicious word. Please listen. My utterance is about the appeal for you to join the sacred feet of the Lord of SrIrangam and prostrate before them. The fruits of such an act is the destruction of all samsAric bonds, which would grant us our permanent home in His Paramapadam.

பாயிரம் 76

பாசம்ஆம் அடியர்பால் நேசம்ஆம் அடிகளும்,

பைம்பொன்ஆர் ஆடையும் செம்பொன்மா மேனியும்,

ஆசைஆம் மலர்உளாள் வாசம்ஆர் அகலமும்,

'அஞ்சல்' என்று அருள்செயும் கஞ்சமும், கருணையன்

தேசுஉலா வதனமும், மாசுஇலா முறுவலும்,

சீரிதாய் எழுது கத்தாரி நாமமும் - எனக்கு

ஈசனார், திருஅரங் கேசனார் - திகிரியும்,

இலகுவெண் சங்குமே, உலகம் எங்கெங்குமே..

Meaning:

Sri RanganAthan is the Lord of mine in all places in all the universes. Out of His affection for those devotees, who seek His refuge, He blesses them with the sEvali of His most compassionate tiruvaDis with the fresh golden peetAmbaram on His waist; the beautiful, dark tirumEni, the broad chest serving as the home of MahA Lakshmi, who adores Him, displays abhaya pradAna hastam assuring His devotees not to fear; His face is full of grace; the blemishless smile, the kastUri tilakam on His forehead, the sudarSana cakram and the white Paancajanya Sankham on His hands add to the joy.

பாயிரம் 77

எங்கணும்நி றைந்துறையும் எம்பிரான்

கொங்கு அணுகி வண்டுமுரல், கோயில்குழ்

உங்கள்வரை எங்கள்வரை ஒன்றியே,

மங்கை! உன கொங்கைகளை மாணுமே.

Meaning:

The honey bees of Sri RanganAthan swarming at SriIrangam approach Him, who is present as the indweller (antaryAmi) of all. The bees come close to Him for enjoying the honey from His fresh garlands and squeeze each other during that rush. This scene reminds me of your mountains (breasts) and our mountains coming closer to resemble your two mountains.

பாயிரம் 78

மாண்ஆர் கேசன், மேலார், மால்ஆய், வாழ்கோயில்

தேன்ஆர் காவில் பூஆராயும் தேனே போல்,

நானா போகத்து, இன்பம் கண்டார், நான் வாடப்

போனார், வாராது ஏதோ? ஓதாய், போதாவே!

Meaning:

Oh big crane! Please tell me what might be the reason for my Lord who enjoyed all kinds of bhogams with me like the honey bees of SriIrangam in the verdant groves of SriIrangam that visit from flower to flower to taste the honey and then abandoned me and is causing me now great sorrow? Here at these groves, GangAdhara Rudran and the devAs come to offer their praNAMams to my Lord like the honey bees in search of the nectar from the flowers of the groves.

பாயிரம் 79

போத எனக்கு எளிதுஆனார்; போதவனுக்கு அரிது ஆனார்;

நாதர் அரங்கர் திருத்தாள் நாடி, அரங்கில் நடக்கின்,

ஓதும் மதங்கி நடித்தால் உள்ளம் - அது அங்கி அரக்குஆம்;

வேதம் அறைந்திட வல்லீர்! விரைய மறைந்து விடரே.

Meaning:

Oh experts in reciting Veda mantrams! The Lord of SriIrangam is ease of access for me and yet dear for Brahma devan to have His darSana saubhAgyam. If You as vedic scholars wish to offer your praNAMams at His sacred feet at His royal court, you might have the opportunity to see the most elegant court dancer, Maatangi. Her beauty and

brilliant dance would make your hearts melt. Therefore, rush to have this rare anubhavam but hide yourself while visiting.

பாயிரம் 80

விடாது பூ டந்தைமார் விரும்ப , ஆயர் மாதர்தோள்

வியந்து, முன், நயந்தவர்க்கு, விற்கும் எங்கள் கொங்கை தான்

அடாதது அன்று; பாண! இன்னம் அங்ஙன் அன்றி, இங்ஙனம்

அரங்கர் அன்பு கூற; இன்பமாக்கவல்ல அல்லவே

எடாது இருக்கின், வாய்திறக்கும் எங்கள் ஐயன் உச்சிதோய்

எண்ணெய்ப்பட்ட மெய்யில் இட்ட முத்தும் உத்தரீயமும்

படாமுகம் திறந்து அசைந்து மழலை வாயின் மணம் அறாப்

பசுநரம்பு புடைபரந்து பால்சுரந்த முலையுமே.

Meaning:

பூ டந்தை (பூமடந்தை) Oh lutist (PaaNa)! For the Lord, who during KrshNavatAram left behind His adoring devis (Sri and BhU devi) for the sake of a cowherdess, Nappinnai, our sthanams are not unfit for Your enjoyment. In spite of this situation, what will happen to our infant crying for breast feeding, kicking its feet and leaving the stain of oil from its hair on our upper part of the dress (uttareeyam) and ruffling the garments and still having the fragrance of the milk in its mouth? In this case, the sthanams producing our milk will not be delightful to it although the love for the Lord of SriIrangam is there!

பாயிரம் 81

முலைகொண்ட பால்மணம் வாய்மாறிற்றிலை; அம் மொய்குழலோ

அலைகொண்டது; இன்னம் என்கை அணையே; அலை ஆழிவற்றச்

சிலைகொண்ட செங்கை அரங்கேசர் தாள்கொண்ட தேசம் எல்லாம்

விலைகொண்ட வால்விழியாள் சென்றவாறு எங்ஙன், வெஞ்சுரமே?

Meaning:

For this little young girl, the fragrance from the breast fed milk from her mother has not left her mouth. The long and beautiful tresses are loose and could not be tied together. My hand continues to be her comfortable pillow. When she displays thus all

the features of a very young girl, how can one account for her going on a journey with her nAyakan towards His place of residence? She traveled across the desert with Him, the KodaNDapANI. Her beautiful long eyes stretched like a sword from ear to ear and seem to be a fitting price for the Universe of Lord RanganAthana with his hands reddened by the stretch of His mighty bow.

பாயிரம் 82

வெஞ்சமம் கருதும் கஞ்சனும் எருதும்,

வேழமும் பரியும் வீழ, முன் பொருதார்;

தஞ்சம் என்றவருக்கு அஞ்சல் என்றருளும்

தாயில் அன்பு உடையார்; கோயிலின் புடைஆர்

மஞ்சம், வண்டினமும், துஞ்சு தண்டலைவாய்,

வல்லிஒன்று; அதிலே எல்லியும் திகழும்

கஞ்சம் உண்டு; அதிலே நஞ்சம் உண்டு; அதிலே

கள்ளம் உண்டு; அதுஎன் உள்ளம் உண்டதுவே.

Here, the nAyakan salutes the beauty of the nAyaki and hints at what enchanted Him to fall in love with her.

Meaning:

During His KrshNaavatAram time as a young man, He killed His uncle KamSan, who was intent on a fierce battle with Him. He killed earlier the arishTASuran who came in the form of a strong, buffalo to gore Him. Similarly, the young KrshNa killed asuran KeSi, who rushed towards Him as a horse. The mighty royal elephant of KamSan, KuvAlaya pITham was also killed by the young KrshNa. He shows His affection towards those who seek His refuge by holding abhaya mudra in His hand. He has the mother's love towards the jeevans that he has accepted as SaraNAgatAs. At the grove surrounding the temple of NamperumAL, clouds hug the ramparts and swarms of bees occupy the flowering trees.

Here, I (the nAyakan) found a stick (a young girl). It had a lotus (face), which did not close even at night time. The face had beautiful eyes. There was mischief and charm in those eyes and those won over my heart.

பாயிரம் 83

உண்டுஉமிழ் வாசமுடன், தண்டலை மாருதம் வந்து,

உலவி சாளரமும், குலவிய வாள்நிலவும்,

விண்டுஅலர் பூஅணையும், மென்பனிநீர், புழுகும்,

மேனிலமும், முதிரா வேனிலும் ஆகியவால்!

அண்டர்தொழும் பெருமாள், அம்புயமின் பெருமாள்,

அருமறையின் பெருமாள், அழகிய நம்பெருமாள்

புண்டரீகம் கமழும் தண்துறை ஓதிமமே!

புன்னைகள் சிந்துஅலரே! - இன்னமும் வந்திலரே!

Meaning:

Oh swan residing at the cool pond having fragrant lotus flowers! Oh flowers falling from the Punnai trees! The fragrance from the flowers enter in to the bed room of the nAyaki along with moon light entering through its many open windows and fall on the bed decorated with flowers. Cool rose water and kastUri paste are found here, which add to the overall fragrance. The time looked like a day in the early part of the spring (iLa vEnil as opposed to mudu vEnil). In spite of all these favorable features, Lord of SriRangam worshipped by the devAs and Sri RanganAyaki and sung by the VedAs has not arrived at my residence yet.

பாயிரம் 84

இன்இசை வேயினர் மன்னிய கோயிலை எய்தார்போல்,

பொன்நினைவால் அவர்போன இடத்தினில் போகாதோ

மின்னிய முகில்துளி என்றுஎன் மேல்எலாம்

வன்னியின் பொறிகளை வழங்கும் வாடையே?

Meaning:

The damp winter air is burning my whole body like sparks of fire arising from the drops of cold rain linked to the clouds sending out lightning. This damp winter breeze is like those, who seeking material wealth go away from the sannidhi of Sri RanganAthar, who played enchanting music from His flute during KrshNAvatAram. The seekers of material wealth do not go to the Lord's sannidhi although He can grant them any one of the

PurushArthams that they seek.

பாயிரம் 85

'வாடையாய், இருபனியும் ஆய், வேனிலாய்,

வந்தது கார்' என்றே

பேடைமா மயிற்சாயலாய்! அன்பர்மேல்

பிழைகருதிடல் - செம்பொன்

ஆடை நாயகன், திருமகள் நாயகன்,

அரங்கநாயகன் ஏறும்

ஓடை மாஇது; மதம்இது; பிளிறிய

ஒலிஇது; மழைஅன்றே.

Meaning:

Oh nAyaki having the resemblance to a female peacock (peahen)! Please do not be angry at Your loving nAyakan thinking that the rainy season has arrived after the passage of the two snowy seasons (young and old ones) and that he has not arrived yet. Please recognize around you, the Koil elephant decorated with the face decoration; it carries on its back the peetAmbaram clad Sri Ranganathan and His dear consort. You can see the water from rut that this elephant is pouring from its eyes. You hear the loud noise made by this elephant. Please recognize that these sights and sounds are the signs of summer and not that of rainy season. Therefore, please do not be angry at the Lord.

பாயிரம் 86

மழைபோல், மரகதம் போல், எம்பிரான் வளர்கோயில் அன்னீர்!

பிழைபோம் இவர்க்குஇதை யார்உரைப்பார்? இவர்பின் வந்து எய்த

தழையோய் உரைத்த வருத்தம் பொறாமைகொல் - சங்கரன்பால்

உழையோய் ஒதுங்க, முயல்போய் மதிப்புக்கு ஒளித்ததுவே?

Meaning:

Oh people of SriRangam, who resemble in hue, Lord RanganathA's blue gem and the

dark rainy clouds! Which one of you is going to remind the Lord of the injustice He has done to me? There seems to be none to take this message to Him. The reason for the absence of anyone being reluctant to go on this mission of mercy can be explained this way. The arrow sent by Him during His hunting made the object of the hunt a deer and that reached Sivan and is adorning one of His upper hands. The other one became a rabbit and is hiding inside Candran. There is no one that was left and those who might wish to undertake this risky mission are afraid.

பாயிரம் 87

ஒளிக்கும் இருசுடர்க் கவளம் விழுங்கும் பேழ்வாய்,

உரும்முழக்கத்து, இந்திரவில் ஓடை நெற்றி,

துளிக்கும் மழைமதக் கொண்முகக் களிற்றை மின்னல்

தோட்டி மாருதப் பாகர் துரக்கும் காலம்;

அளிக்குளங்கள் இசைபாட, களித்த மஞ்சை

ஆடுபொழில் திருஅரங்கர் அணையாக் காலம்;

விளிக்கும் அலைக் கரும்கடலும் ஒறுக்கும் காலம்;

வினையேற்கு விழிதுயிலை மேவாக் காலம்.

The next two pAyirams cover the sorrow of the nAyaki during the rainy season, when she is separated from Her Lord.

Meaning:

It is the rainy season, when the mighty elephant of dark clouds swallows with its split lips, the Sun and the Moon like little morsels. This elephant raises the loud sound in the form of thunder. It exudes water linked to its state of being in rut and that comes out as the copious rain. It adorns the golden face plates of the kingdom of Indran. This is the season, where this elephant of rainy season is controlled by the goad (ankuSam) of lightning and is directed by the mahouts in the form of winds. This is the time, when the joyous assembly of bees and peacocks enjoy themselves in the groves around SriIrangam. This is the time, alas, when Lord RanganAtha does not arrive at my side and that causes my fierce viraha tApam. This is the time, when the waves of the ocean break loud on the shore as if the ocean itself is suffering from a malady. It is the time, when aDiyEn as a sinner can not get sleep in my eyes.

பாயிரம் 88

மேவலர்வாழ் தென்னிலங்கை மலங்க, ஒரு

கால், இருகால் வில்குளித்துளய்

ஏவலர்வாழ் திரு அரங்கத்து எமைஇருத்திப்

போனவர்நாட்டு இல்லைபோலும் -

கோவலர்வாய்க் குழல் - ஓசைக்கு ஆநிரைகள்

செவிஏற்கும் குரும்புன்மாலை;

பூஅலரின் மணம்பரப்பி இளவேனில்

வர, வந்த பொதியத் தென்றல்!

Meaning:

Spring has arrived. It is evening time. The cowherds playing on their bamboo flute are returning home with their cattle enjoying the music intently during that advancing evening time. The breeze from the Potigai mountain blowing. KodaNDarAman is bending the two ends of His bow and chording it to send arrows that will shake Lanka, the abode of the RaakshasAs. The master archer, NamperumAL has now left me behind at SrIrangam all alone. He is surely out of His cherished abode.

பாயிரம் 89

தென்றலைக், கும்குமச் சேற்றைப் பொறாள், சிறியாள்; பெரிய

துன்று அலைக்கும் துடிக்கும் என்செய்வாள் ? - துயரால் அழைத்த

வன்தலைக் குஞ்சரம் காத்தாய்! இலங்கை மலங்க வளைத்து,

அன்று அலைக்கும் கரத்தை! அரங்கா! அண்டர் ஆதிபனே!

Meaning:

Oh Lord, who protected GajendrAzhvAn with strong neck, when he was writhing from the pain caused by the vice like grip of the jaws of the crocodile at the lotus pond! Oh Master with the powerful hands, who bent Your bow to send arrows at the asurAs of Lanka to destroy them during Your RAmAvatAram! Sri RanganAtha, the Lord of the devAs! My dear little daughter can not bear with the cool breeze and sandal paste. She will be afraid of the tall, rising waves of the ocean. What remedy (parihAram) is she going to seek against all these things that frighten her?

பாயிரம் 90

அண்டர் போற்றும் திருஅரங்கேசனார்

அணிஅரங்கத் திருமுற்றம் எய்தினால்,

பண்டு போனவளை, ஆழி, வாங்குவேன்;

பாலியாது பராமுகம் பண்ணினால்,

'தண்டும் வாளும் சிலையும் இருக்கவே,

சங்கும் ஆழியும் தாரும்' என் பேன்; 'அவை

தொண்டருக்கு ஒற்றி வைத்தோம்' என்று ஒதினால்,

துளவமாலையைத் தொட்டுப் பறிப்பனே!

Meaning:

If I get past the front court (முற்றம் muRRam) of Lord RanganAtha worshipped by the devAs, I will take back the conch bangle and ring that He stole from me. If He refuses to give them back, I will then ask Him to return instead as compensation His Sankam and Cakram among His five weapons. If He responds with the statement those have been given to devotees as part of panca samskAram, then I will approach Him and pull away His tuLaSl garland from His shoulders as my compensation to bear with my sufferings.

பாயிரம் 91

தொட்டுஉண்ட தயிர்வெண்ணெய்க்கு அன்று

ஆய்ச்சி உரலோடு சூழ்ந்து கட்டக்

கட்டுண்டு கழல விரகறியாமல் இருந்தமுத கள்வன் யாரே

கட்டுண்டான் அரங்கன்எனக் கட்டுரைப் பாரானாலும்

கங்கைசூடி

மட்டுஉண்ட கொன்றையான் மலர்மேலோன் அறிவரிய

வடிவன் அன்றே.

Meaning:

Is it not Lord RanganAtha who got bound to a mortar as punishment for stealing curd and butter and raiding the homes of Gopis for that purpose? Once He got tied to the wooden mortar, the rope got loosened and He could have escaped. He stayed however "tied" and wept over His lot. He pretended that He did not know how to loosen Himself,

while His mother was away. What a deceitful DAmadhara KrshNan is our Lord RanganAthan! Even if people tease Him as the helpless one tied by His human mother as punishment, He is the One who is not easily accessible even to BrahmA seated on the lotus flower and to Rudran with GangA on His matted tresses as well as the garland of KonRai flowers!

பாயிரம் 92

வடியாத பவக்கடலும் வடிந்து, மூலமாயை கடந்து,

அப்பால்போய், வைகுந்தம் சேர்ந்து,

அடியார்கள் குழாங்கூடி, உனதடிக்கீழ் அடிமை

செயும் அக்காலம் எக்காலம்தான்?

கொடியாடு மணிமாட அயோத்தி மூதூர் குடிதுறந்து,

திருவரங்கம் கோயில் கொண்ட,

நெடியோனே! அடியேன் நான் முயற்சி இன்றி

நின்னருளே பார்த்திருப்பன் நீசனேனே.

Meaning:

Oh the great One, who left behind the old city of Ayodhya festooned with flags swaying in the wind and with palaces enmeshed with gems and have now made SrIrangam Your permanent abode! When would I be blessed with the bhAgyam of crossing the deep samsAric ocean, which normally does not dry up, cross next the mUla prakrti and arrive at Sri VaikuNTham, join the ghoshThI of muktAs and nityAs and perform permanent kaimkaryam for You? aDiyEn, the caramAvati (the last in the line) dAsan is awaiting Your grace without making any effort on my part!

பாயிரம் 93

நீசச் சமணர்க்கும், சூனிய வாதர்க்கும், நீதிஅற்ற

பூசற் பவுத்தர்க்கும், சைவர்க்கும், யார்க்கும் புகலுகின்றேன்

நாசப் படாஉயிர் எல்லாம் முதல்தந்த நாதன்கண்டிர்,

ஆசுஅற்ற சீர்அரங்கத்து, ஆதி மூலத்து, அரும்பொருளே.

Meaning:

aDiyEn has a message to the lowly SamaNaas, the BauddhAs who argue without any justness to their debates, the SaivAs and all aavidikAs and KudrshTis. Please understand that the Lord who created the eternal jeevans at the beginning is the ancient root for all creations and is residing at Srlrangam in arcA form as Sri RanganAthAn.

பாயிரம் 94

அரும்புண்ட ரீகத்து அடிஇணைக்கே நெஞ்சு

இரும்புஉண்ட நீர்ஆவது என்றோ - விரும்பி

அறம்திருந்தும் கோயில் அரங்கா! உனைநான்

மறந்திருந்தும் மேல்பிறவா மல்.

Meaning:

Oh Lord, who stays with relish at the big temple at Srlrangam, where all the ArAdhanams and the utsavams are performed perfectly! Even if aDiyEn forgets You, when will be the day that I get released from the cycles of births and deaths and reach layam (equipoise) at Your sacred feet like the water that consumed the red hot iron and thus never return to the samsAra maNDalam?

பாயிரம் 95

பிறவி எனும் கடல்அழுந்தி, பிணிபசியோடு, இந்திரியச்

சுறவம் நுங்க, கொடுவினையின் சுழல்அகப்பட்டு, உழல்வேனோ?

அறம்உடையாய்! என்அப்பா! அரங்கா! என் ஆர் உயிருக்கு

உறவுஉடையாய்! அடியேனை உயக்கொள்வது ஒருநாளோ?.

Meaning:

Oh Lord embodying all dharmAs! My Lord! Sri RanganAthA! Oh the dearest relative to my precious AtmA! Must aDiyEn drown in the big ocean of samsAram and be swallowed by the fierce sharks of five indriyams that generate puNya pApams and bind me to repeated cycles of births and deaths? Should aDiyEn get tossed about in this whirlpool of puNyams and pApams and suffer? Oh Lord RanganathA! Will there be a day created for aDiyEn to gain Your anugraham and be redeemed as a liberated jeevan?

ஒருபொருள் அல்லேன், இருவினை உடையேன்,

உனது தொண்டுஎனும் துறைகுளித்து, உன்

பெருகு தண்ணளியின் பாசம் தொட்டு இழிந்து,

பெரியதுஓர் முத்தி யான்பெற்றேன் -

திருவும், மாமணியும், சங்கமும், ஏந்தி;

செய்ய தாமரை பலபூத்து;

கறுநிறம் உடைத்தாய்; நதிபொரு தரங்கம்

கலந்ததுஓர் கருணை வாரிதியே.

Meaning:

Oh matchless ocean of grace linked to the wave filled Cauveri river! Thou art united with Sri Devi, the nava nidhis, the beautiful gem of Kaustubham, Paancajanya and shine with many auspicious limbs that look like many lotuses in full bloom. aDiyEn with no distinction and incredibly poor as well as being burdened by the two vinals of puNyams and pApams have plunged in to kaimkaryam and grabbed the rope of Your matchless and cool grace and thus have reached Your Paramapadam.

வாரி அரங்கம் வருதிருப் பாவைக்கும், மண்மகட்கும்,

சீரியர்அம் கண்வளர் திருக்கோலமும், தென்திருக்கா

வேரி அரங்க விமானமும், கோயிலும், மேவித் தொழார்

பூரியர்; அங்கு அவர்கள் இரண்டாவன புண் இரண்டே.

Meaning:

The Lord of Sri Devi, who rose out of the Milky Ocean and BhUmi Devi having the Oceans as Her girdle is resting on Adi Seshan at Srirangam. Those who do not prostrate with joy before the Sayana tirukkOlam of the Lord in the middle of SriRanga VimAnam and the big temple housing that VimAnam are lowly (despicable) ones. Their eyes are two big wounds and serve no purpose.

புண்ஆர் உடற்பிறவி போதும்எனக்கும்; உனக்கும்

எண்ணாது இருந்ததுஇனிப் போதும் - கண்ணா!

குழற்காளாய் ! தென்அரங்கக் கோயிலாய்! நின்பொற்

கழற்கு ஆளாய் நின்றேனைக் கா.

Meaning:

Oh KrshNa with Your beautiful flute and appearing like a strong bull! Oh Lord having the southern divya desam of Srirangam! It is enough now for me to take additional births with huge assembly of muscles and flesh. It is enough that You have forgotten aDiyEn. May Thou now protect aDiyEn, Your eternal servant and confer nitya kaimkarya bhAgyam at Your Supreme Abode!

காவிரிவாய்ப் பாம்பு - அணைமேல், கருமுகில்போல்,

கண்வளரும் கருணை வள்ளல்,

பூவிரியும் துழாய்அரங்கர், பொன் - அடியே

தஞ்சம்எனப் பொருந்தி வாழ்வார்,

யாவரினும் இழிகுலத்தோர் ஆனாலும்

அவர்கண்டீர் இமையா நாட்டத்

தேவரினும் முனிவரினும், சிவன்அயன் என்று

இருவரினும், சீரியோரே.

Meaning:

Those who live as PrapannAs conducting themselves during their post prapatti period with the performance of all kaimkaryams to the Lord of SrIrangam adorning the beautiful tuLaSl garland and resting in the middle of the two rivers on His serpent bed are superior ones even if they are born in lower kulams. These bhAgyaSAlis, who have performed prapatti at the sacred feet of the Lord of SrIrangam, are far superior in their status compared to devAs with unwinking eyes, the maharshis, Sivan and Brahmadevan.

மழைமுகி லெனவே பணாமு கம்திகழ்

விரியா வணையேறி வாழ்அரங் கர்தம்

எழில்பெறும் இருதாளிலே கலம்பகம்

எனும்ஒரு தமிழ்மாலை தான்அணிந்தனன்

குழலிசை அளிமேவு கூரம் வந்தருள்

குருபரன் இருபாத போத டைந்தவன்

அழகிய மணவாள தாசன் என்பவன்

அடியவர் அடிகுடி வாழும் அன்பனே.

Meaning:

aDiyEn has presented this garland of Kalampakam (Prabandham) in Tamizh to Lord RanganAtha who is enjoying yoga nidra on His bed of Adi Seshan with thousand hoods and dots. aDiyEn is blessed to have surrendered to the lotus feet of my AcAryan from the village of Kooram (SvAmi ParAsara BhaTTar, the kumArar of KureSar) known for its reenkAram of the honey bees, which is sweeter than that of the madhura nAdam arising from the mangala vAdhyam of flute. aDiyEn Azhagiya MaNavALa dAsan aka divyappiLLai PerumAL Iyengar lives adorning the sacred feet of the devotees of the Lord as the garland on His head (toNDar aDi mAlai on His Siras).

namo Sri RanganAthAya,

dAsan, Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan

திருவரங்கக் கலம்பகம் முற்றிற்று

tiruvaranga Kalampakam sampoorNam